# ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
## ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

| ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ<br>ΤΗ 28 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1973 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ<br>249 |
|---|---|---|


## ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ


**ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ**

Ν.Δ. 176. Περὶ κυρώσεως: α) τῆς διεθνοῦς Συμβάσεως, τῆς ἀφορώσης εἰς τὰς τελωνειακὰς διευκολύνσεις διὰ τὸν Τουρισμόν, β) τοῦ Προσθέτου εἰς αὐτὴν Πρωτοκόλλου, τοῦ ἀφορῶντος εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τουριστικῶν διαφημιστικῶν ἐντύπων καὶ ὑλικοῦ καὶ τοῦ Παραρτήματος αὐτοῦ καὶ γ) τῆς Τελικῆς Πράξεως τῆς Διασκέψεως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἐπὶ τῶν Αὐτοκινήτων καὶ τοῦ Τουρισμοῦ, κατὰ τὸ μέρος αὐτῆς, τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν Σύμβασιν ταύτην καὶ τὸ Πρόσθετον ἐπ' αὐτῆς Πρωτόκολλον. .... .... ..... 1

**ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ**

Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 8/1973 Ν. Διάταγμα «περὶ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ». .... 2

Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 88/1973 Πρ. Διάταγμα ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν. .. 3


## ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

### ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 176

*Περὶ κυρώσεως: α) τῆς διεθνοῦς Συμβάσεως, τῆς ἀφορώσης εἰς τὰς τελωνειακὰς διευκολύνσεις διὰ τὸν Τουρισμόν, β) τοῦ Προσθέτου εἰς αὐτὴν Πρωτοκόλλου, τοῦ ἀφορῶντος εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τουριστικῶν διαφημιστικῶν ἐντύπων καὶ ὑλικοῦ καὶ τοῦ Παραρτήματος αὐτοῦ καὶ γ) τῆς Τελικῆς Πράξεως τῆς Διασκέψεως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἐπὶ τῶν Αὐτοκινήτων καὶ τοῦ Τουρισμοῦ, κατὰ τὸ μέρος αὐτῆς, τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν Σύμβασιν ταύτην καὶ τὸ Πρόσθετον ἐπ' αὐτῆς Πρωτόκολλον.*

### Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον Πρῶτον.

Κυροῦνται καὶ κτῶνται ἰσχὺν νόμου αἱ, ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν ἐργασιῶν τῆς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν συγκληθείσης ἐν Ν. Ὑόρκῃ Διασκέψεως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἐπὶ τῶν Αὐτοκινήτων καὶ τοῦ Τουρισμοῦ, καταρτισθεῖσαι τὴν 4ην Ἰουνίου 1954 κάτωθι διεθνεῖς Πράξεις :

α) Ἡ διεθνὴς Σύμβασις, ἡ ἀφορῶσα εἰς τὰς τελωνειακὰς διευκολύνσεις διὰ τὸν Τουρισμόν.

β) Τὸ Πρόσθετον εἰς αὐτὴν Πρωτόκολλον, τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τουριστικῶν διαφημιστικῶν ἐντύπων καὶ ὑλικοῦ, ὡς καὶ τὸ προσηρτημένον αὐτῷ Παραρτήματι, τὸ περιέχον ὑπόδειγμα δηλώσεως διὰ τὴν προσωρινὴν εἰσαγωγὴν διαφημιστικοῦ τουριστικοῦ ὑλικοῦ.

γ) Ἡ Τελικὴ Πρᾶξις τῆς Διασκέψεως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἐπὶ τῶν Αὐτοκινήτων καὶ τοῦ Τουρισμοῦ κατὰ τὸ μέρος αὐτῆς, τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν ὡς ἄνω Σύμβασιν καὶ τὸ Πρόσθετον ἐπ' αὐτῆς Πρωτόκολλον. Τὸ κείμενον τῶν κυρουμένων διεθνῶν τούτων Πράξεων ἔπεται τῷ παρόντι ἐν πρωτοτύπῳ εἰς τὴν γαλλικὴν καὶ ἀγγλικὴν καὶ ἐν μεταφράσει εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Ἄρθρον Δεύτερον.

1. Τὰ μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῆς ἐσωτερικῆς νομοθεσίας ἀναγνωριζόμενα τυχὸν μεγαλύτερα πλεονεκτήματα καὶ διευκολύνσεις ἐπὶ θεμάτων ρυθμιζομένων διὰ τῆς κυρουμένης Συμβάσεως καὶ τοῦ Προσθέτου ἐπ' αὐτῆς Πρωτοκόλλου, ἐξακολουθοῦν παρεχόμενα καὶ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος.

2. Ἐπιφυλάσσεται ἡ ἀμοιβαιότης ἔναντι παντὸς Κράτους, διατυπώσαντος ἢ διατυποῦντος ἐν τῷ μέλλοντι ἐπιφυλάξεις ὡς πρὸς τὴν παραχώρησιν διευκολύνσεων προβλεπομένων ὑπὸ τῆς κυρουμένης Συμβάσεως καὶ τοῦ Προσθέτου ἐπ' αὐτῆς Πρωτοκόλλου.

3. Διὰ Πρ. Δ/των, ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ Συντάγματος, ἐπιτρέπεται, ὅπως :

α) γίνωνται ἀποδεκταὶ τροποποιήσεις τῆς Συμβάσεως, υἱοθετούμεναι κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 23 αὐτῆς.

β) γίνωνται ἀποδεκταὶ τροποποιήσεις τοῦ Προσθέτου εἰς τὴν Σύμβασιν Πρωτοκόλλου, υἱοθετούμεναι κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 17 αὐτοῦ.

4. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ κατὰ περίπτωσιν ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθορισθήσονται πᾶσαι αἱ ἀναγκαῖαι λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῆς κυρουμένης Συμβάσεως καὶ τοῦ Προσθέτου ἐπ' αὐτῆς Πρωτοκόλλου.

5. Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιτρέπεται, ὅπως διορθῶνται μεταφραστικὰ σφάλματα τῆς Συμβάσεως, τοῦ Προσθέτου ἐπ' αὐτῆς Πρωτοκόλλου, ὡς καὶ τῆς Τελικῆς Πράξεως.

Ἄρθρον Τρίτον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς ταυτοχρόνου ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς Συμβάσεως καὶ τοῦ Προσθέτου

ἐπ' αὐτῆς Πρωτοκόλλου κατὰ τὰ ἀντιστοίχως ἐν ἄρθροις 16 παρ. 2 καὶ 10 παρ. 2 αὐτῶν ὁριζόμενα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1973

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ**

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ**

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

**ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΤΤΑΚΟΣ**

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ**

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΦΑΙΔΩΝ ΑΝΝΙΝΟΣ—ΚΑΒΑΛΙΕΡΑΤΟΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ, ΙΩΑΝ. ΚΟΥΛΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ, ΝΙΚ. ΓΚΑΝΤΩΝΑΣ, ΙΩΑΝ. ΛΑΔΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΟΡΕΣΤ. ΓΙΑΚΑΣ, ΒΑΣ. ΤΣΟΥΜΠΑΣ.

*Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.*

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Σεπτεμβρίου 1973

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ**

## CONVENTION SUR LES FACILITES DOUANIERES EN FAVEUR DU TOURISME

LES ETATS CONTRACTANTS,

Désireux de faciliter le développement du tourisme international,

Ont décidé de conclure une Convention et sont convenus des dispositions suivantes :

Article 1

Aux fins de la présente Convention, on entend :

(a) Par «droits et taxes d'entrée», non seulement les droits de douane, mais aussi tous droits et taxes quelconques exigibles du fait de l'importation ;

(b) Par «touriste», toute personne qui, sans distinction de race, de sexe, de langue ou de religion, pénètre sur le territoire d'un Etat contractant autre que celui où elle réside habituellement et y séjourne pendant vingt-quatre heures au moins et six mois au plus, au cours d'une même période de douze mois, si son voyage est dû à un motif légitime, autre que l'immigration, tel que: tourisme, agrément, sport, santé, famille, études, pèlerinages religieux ou affaires ;

(c) Par «titre d'importation temporaire», le document douanier permettant de constater la garantie ou la consignation des droits et taxes d'entrée exigibles en cas de non-réexportation des objets importés temporairement.

Article 2

1. Sous réserve des autres conditions prévues par la présente Convention, chacun des Etats contractants admettra en franchise temporaire des droits et taxes d'entrée les effets personnels importés par un touriste à condition que ces effets soient destinés à son usage personnel, que le touriste les transporte sur lui ou dans les bagages qui l'accompagnent, qu'il n'y ait pas de raison de craindre un abus, et que ces effets soient réexportés par le touriste lorsqu'il quitte le pays.

2. Par «effets personnels», on entend tous vêtements et autres articles, neufs ou usagés, dont un touriste peut personnellement et raisonnablement avoir besoin, compte tenu de toutes les circonstances de son voyage, à l'exclusion de toutes marchandises importées à des fins commerciales.

3. Les effets personnels comprennent, entre autres articles, les objets suivants, à condition qu'ils puissent être considérés comme étant en cours d'usage;

bijoux personnels ;

un appareil photographique et douze chassis ou cinq rouleaux de pellicules ;

un appareil cinématographique de prise de vues de petit format et deux bobines de film ;

une paire de jumelles ;

un instrument de musique portatif ;

un phonographe portatif et dix disques ;

un appareil portatif d'enregistrement du son ;

un appareil récepteur de radio portatif ;

une machine à écrire portative ;

une voiture d'enfant ;

une tente et autre équipement de camping ;

engins et articles de sport (un attirail de pêcheur, une arme de chasse avec cinquante cartouches, un cycle sans moteur, un canoë ou kayac d'une longueur inférieure à 5 mètres 50, une paire de skis, deux raquettes de tennis, et autres articles analogues).

Article 3

Sous réserve des autres conditions prévues par la présente Convention, chacun des Etats contractants admettra en franchise des droits et taxes d'entrée les produits ci-après lorsqu'un touriste les importe pour son usage personnel, à la condition qu'il les transporte sur lui ou dans ses bagages à main et qu'il n'y ait pas de raison de craindre un abus :

(a) 200 cigarettes, ou 50 cigares, ou 250 grammes de tabac, ou un assortiment de ces produits à concurrence de 250 grammes ;

(b) une bouteille de vin de capacité normale et un quart de litre de spiritueux ;

(c) un quart de litre d'eau de toilette et une petite quantité de parfums.

Article 4

Sous réserve des autres conditions prévues par la présente Convention, chacun des Etats contractants accorde au touriste, sous réserve qu'il n'y ait pas de raison de craindre un abus :

(a) l'autorisation d'importer en transit, sans titre d'importation temporaire, et dans la limite d'une valeur totale de 50 dollars (des Etats - Unis d'Amérique) les souvenirs de voyage qu'il transporte sur lui ou dans les bagages qui l'accompagnent, si ces souvenirs ne sont pas destinés à des fins commerciales ;

(b) l'autorisation d'exporter, avec dispense des formalités relatives au contrôle des changes et en exonération des droits d'exportation, dans la limite d'une valeur totale de 100 dollars (des Etats-Unis d'Amérique), les souvenirs de voyage que le touriste a acheté dans le pays, qu'il emporte sur lui ou dans les bagages qui l'accompagnent, si ces souvenirs ne sont pas destinés à des fins commerciales.

Article 5

Chacun des Etats contractants peut exiger que ceux des objets visés à l'article 2 soient placés, lorsqu'ils ont une grande valeur, sous le couvert d'un titre d'importation temporaire.

Article 6

Les Etats contractants s'efforceront de ne pas instituer de formalités douanières qui pourraient avoir pour effet d'entraver le développement du tourisme international.

Article 7

En vue d'accélérer l'accomplissement des formalités douanières, les Etats contractants limitrophes s'efforceront de réaliser la juxtaposition de leurs installations douanières respectives et de faire coïncider les heures d'ouverture des bureaux et postes de douane correspondants.

Article 8

Les dispositions de la présente Convention ne portent aucune atteinte à l'application des règlements de police et autres, concernant l'importation, la possession et le port d'armes et de munitions.

Article 9

Chacun des Etats contractants reconnaît que les prohibitions qu'il impose à l'importation ou à l'exportation des objets visés par la présente Convention ne doivent s'appliquer que dans la mesure où ces prohibitions sont basées sur des considérations qui n'ont das un caractère économique, telles que des considé-

rations de moralité publique, de sécurité publique, d'hygiène ou de santé publique, ou d'ordre vétérinaire ou phytopathologique.

Article 10

Les franchises et autres facilités prévues par la présente Convention ne sont pas applicables au trafic frontalier.

Elles ne sont pas non plus automatiquement applicables :

(a) dans le cas d'un produit ou objet déterminé, lorsque, pour ce produit ou objet, la quantité totale importée par un touriste excéde sensiblement la limite fixée par la présente Convention ;

(b) en ce qui concerne les touristes qui entrent plus d'une fois par mois dans le pays d'importation ;

(c) en ce qui concerne les touristes âgés de moins de 17 ans.

Article 11

En cas de fraude, de contravention ou d'abus, les Etats contractants ont le droit d'intenter des poursuites pour recouvrer les droits et taxes d'entrée qui seraient dus éventuellement ainsi que pour imposer les pénalités que les personnes bénéficiaires des franchises et autres facilités auraient encourues.

Article 12

Toute infraction aux dispositions de la présente Convention, toute substitution, fausse déclaration ou manoeuvre ayant pour effet de faire bénéficier indûment une personne ou un objet du régime d'importation prévu par la présente Convention, expose le contrevenant, dans le pays où l'infraction a été commise, aux sanctions prévues par la législation de ce days.

Article 13

Aucune disposition de la présente Convention n'exclut le droit pour les Etats contractants qui forment une union douanière ou économique de prévoir des règles particulières applicables aux personnes qui résident dans les pays faisant partie de cette union.

Article 14

1. La présente Convention sera, jusqu'au 31 décembre 1954, ouverte à la signature au nom de tout Etat Membre de l'Organisation des Nations Unies et de tout autre Etat invité à participer à la Conférence des Nations Unies sur les formalités douanières concernant l'importation temporaire des véhicules de tourisme et le tourisme, tenue à New York en mai et juin 1954 et ci - après dénommée «la Conférence».

2. La présente Convention devra être ratifiée et les instruments de ratification seront déposés auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

Article 15

1. A partir du 1er janvier 1955, tout Etat visé au paragraphe 1 de l'article 14 et tout autre Etat qui y aura été invité par le Conseil économique et social des Nations Unies pourront adhérer à la présente Convention. L'adhésion sera également possible au nom de tout Territoire sous tutelle dont l'Organisation des Nations Unies est l'Autorité administrante.

2. L'adhésion se fera par le dépôt d'un instrument d'adhésion auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

Article 16

1. La présente Convention entrera en vigueur le quatre - vingt - dixième jour qui suivra la date du dépôt du quinzième instrument de ratification ou d'adhésion non assorti de réserves ou avec réserves acceptées selon les conditions prévues à l'article 20.

2. Pour chaque Etat qui l'aura ratifiée ou y aura adhéré après la date du dépôt du quinzième instrument de ratification ou d'adhésion prévu au paragraphe précédent, la Convention entrera en vigueur le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la date du dépôt, par cet Etat, de son instrument de ratification ou d'adhésion non assorti de réserves ou avec réserves acceptées selon les conditions prévues à l'article 20.

Article 17

1. Après que la présente Convention aura été en vigueur pendant trois ans, tout Etat contractant pourra la dénoncer par notification adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

2. La dénonciation prendra effet quinze mois après la date à laquelle le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies en aura reçu notification.

Article 18

La présente Convention cessera de produire ses effets si, à un moment quelconque après son entrée en vigueur, le nombre des Etats contractants est inférieur à huit pendant une période de douze mois consécutifs.

Article 19

1. Tout Etat pourra, lors du dépôt de son instrument de ratification ou d'adhésion, ou à tout moment ultérieur, déclarer, par notification adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, que la présente Convention sera applicable à tout ou partie des territoires qu'il représente sur le plan international. La Convention sera applieable aux territoires mentionnés dans la notification soit à dater du quatre-vingt-dixième jour après réception de cette notification par le Secrétaire général si la notification n'est pas assortie d'une réserve, soit à dater du quatre-vingt-dixième jour après que la notification aura pris effet, conformément à l'article 20, soit à la date à laquelle la Convention sera entrée en vigueur pour l'Etat en question, la plus tardive de ces dates étant déterminante.

2. Tout Etat qui aura fait, conformément au paragraphe précédent, une déclaration ayant pour effet de rendre la présente Convention applicable à un territoire qu'il représente sur le plan international pourra, conformément à l'article 17, dénoncer la Convention en ce qui concerne ce seul territoire.

Article 20

1. Les réserves à la présente Convention faites avant la signature de l'Acte final seront recevables si elles ont été acceptées par la Conférence à la majorité de ses membres et consignées dans l'Acte final.

2. Les réserves à la présente Convention présentées après la signature de l'Acte final ne seront pas recevables si un tiers des Etats signataires ou des Etats contractants y fait objection dans les conditions prévues ci-après.

3. Le texte de toute réserve présentée par un Etat au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies lors d'une signature, du dépôt d'un instrument de ratification ou d'adhésion, ou de toute notification prévue à l'article 19, sera communiqué par le Secrétaire général à tous les Etats qui auront signé ou ratifié la Convention ou qui y auront adhéré. La réserve ne sera pas acceptée si un tiers de ces Etats formule une objection dans les quatre-vingt-dix jours de la date de la communication. Le Secrétaire général informera tous les Etats visés dans le présent paragraphe de toute objection qui lui aura été signifiée ainsi que de l'acceptation ou du rejet de la réserve.

4. Toute objection formulée par un Etat qui aura signé la Convention, mais ne l'aura pas ratifiée, cessera d'avoir effet si l'Etat auteur de l'objection ne ratifie pas la Convention dans un délai de neuf mois à dater de ladite objection. Si le fait qu'une objection cesse d'avoir effet a pour conséquence d'entraîner l'acceptation de la réserve en application du paragraphe précédent, le Secrétaire général en informera les Etats visés à ce paragraphe. Nonobstant les dispositions du paragraphe précédent, le texte d'une réserve ne sera pas communiqué à un Etat signataire qui n'aura pas ratifié la Convention dans les trois ans qui suivent la date de la signature apposée en son nom.

5. L'Etat qui présente la réserve pourra la retirer dans un délai de douze mois à dater de la communication du Secrétaire général visée au paragraphe 3 annonçant le rejet de la réserve selon la procédure prévue à ce paragraphe. L'instrument de ratification ou d'adhésion ou, selon le cas, la notification prévue à l'article 19, prendra alors effet pour cet Etat à dater du retrait. En attendant le retrait, l'instrument ou, selon le cas, la notification, sera sans effet, à moins qu'en application des dispositions du paragraphe 4 la réserve ne soit ultérieurement acceptée.

6. Les réserves acceptées conformément au présent article pourront être retirées à tout moment par notification adressée au Secrétaire général.

7. Les Etats contractants ne sont pas tenus d'accorder à l'Etat auteur d'une réserve les avantages prévus dans les dispositions de la Convention qui ont fait l'objet de ladite réserve. Tout Etat qui aura recours à cette faculté en avisera le Secrétaire général. Le Secrétaire général en informera alors les Etats signataires et contractants.

Article 21

1. Tout différend entre deux ou plusieurs Etats contractants touchant l'interprétation ou l'application de la présente Convention sera, autant que possible, réglé par voie de négociation entre les Etats en litige.

2. Tout différend qui n'aura pas été réglé par voie de négociation sera soumis à l'arbitrage si l'un quelconque des Etats contractants en litige le demande et sera, en conséquence, renvoyé à un ou plusieurs arbitres choisis d'un commun accord par les Etats en litige. Si, dans les trois mois à dater de la demande d'arbitrage, les Etats en litige n'arrivent pas à s'entendre sur le choix d'un arbitre ou des arbitres, l'un quelconque de ces Etats pourra demander au Président de la Cour internationale de Justice de désigner un arbitre unique devant lequel le différend sera renvoyé pour décision.

3. La sentence de l'arbitre ou des arbitres désignés conformément au paragraphe précédent sera obligatoire pour les Etats contractants intéressés.

Article 22

1. Après que la présente Convention aura été en vigueur pendant trois ans, tout Etat contractant pourra, par notification adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, demander la convocation d'une conférence à l'effet de reviser la présente Convention. Le Secrétaire général notifiera cette demande à tous les Etats contractants et convoquera une conférence de revision si, dans un délai de quatre mois à dater de la notification adressée par lui, la moitié au moins des Etats contractants lui signifient leur assentiment à cette demande.

2. Si une conférence est convoquée conformément au paragraphe précédent, le Secrétaire général en avisera tous les Etats contractants et les invitera à présenter, dans un délai de trois mois, les propositions qu'ils souhaiteraient voir examiner par la conférence. Le Secrétaire général communiquera à tous les Etats contractants l'ordre du jour provisoire de la conférence, ainsi que le texte de ces propositions, trois mois au moins avant la date d'ouverture de la conférence.

3. Le Secrétaire général invitera à toute conférence convoquée conformément au présent article tous les Etats contractants et tous les autres Etats Membres de l'Organisation des Nations Unies ou d'une des institutions spécialisées.

Article 23

1. Tout Etat contractant pourra proposer un ou plusieurs amendements à la présente Convention. Le texte de tout projet d'amendement sera communiqué au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, qui le transmettra à tous les Etats contractants.

2. Tout projet d'amendement qui aura été transmis conformément au paragraphe précédent sera réputé accepté si aucun Etat contractant ne formule d'objection dans un délai de six mois à compter de la date à laquelle le Secrétaire général aura transmis le projet d'amendement.

3. Le Secrétaire général fera connaître le plus tôt possible à tous les Etats contractants si une objection a été formulée contre le projet d'amendement et, en l'absence d'objection, l'amendement entrera en vigueur pour tous les Etats contractants trois mois après l'expiration du délai de six mois visé au paragraphe précedent.

Article 24.

Le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies notifiera à tous les Etats Membres de l'Organisation des Nations Unies et à tous les autres Etats invités à participer à la Conférence :

(a) Les signatures, ratifications et adhésions reçues conformément aux articles 14 et 15 ;

(b) La date à laquelle la présente Convention entrera en vigueur conformément à l'article 16 ;

(c) Les dénonciations reçues conformément à l'article 17 ;

(d) L'abrogation de la présente Convention conformément à l'article 18 ;

(e) Les notifications reçues conformément à l'article 19 ;

(f) L'entrée en vigueur de tout amendement conformément à l'article 23.

Article 25.

L'original de la présente Convention sera déposé auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, qui en transmettra des copies certifiées conformes à tous les Membres de l'Organisation des Nations Unies et à tous les autres Etats invités à participer à la Conférence.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé la présente Convention.

FAIT à New-York, le quatre juin mil neuf cent cinquante-quatre, en un seul exemplaire, en langues anglaise, espagnole et française, les trois textes faisant également foi.

Le Secrétaire général est invité à établir, de la présente Convention, une traduction en langues chinoise et russe faisant autorité, et à joindre les textes chinois et russe aux textes anglais, espagnol et français lorsqu'il transmettra aux Etats les copies certifiées conformes visées à l'article 25 de la présente Convention.

## PROTOCOLE ADDITIONNEL A LA CONVENTION SUR LES FACILITES DOUANIERES EN FAVEUR DU TOURISME RELATIF À L'IMPORTATION DE DOCUMENTS ET DE MATERIEL DE PROPAGANDE TOURISTIQUE.

LES ETATS CONTRACTANTS,

Au moment de la conclusion, par la Conférence des Nations Unies sur les formalités douanières concernant l'importation temporaire des véhicules de tourisme et le tourisme, d'une Convention sur les facilités douanières en faveur de tourisme,

Désireux de faciliter aussi la circulation des documents et du matériel de propagande touristique,

Sont convenus des dispositions complémentaires suivantes :

Article premier

Aux fins du présent Protocole, on entend par «droits et taxes d'entrée» non seulement les droits de douane,

mais aussi tous droits et taxes quelconques exigibles du fait de l'importation.

Article 2.

Chacun des Etats contractants admet en franchise des droits et taxes d'entrée, à condition qu'ils soient importés d'un autre de ces Etats et qu'il n'y ait pas de raison de craindre un abus :

(a) Les documents (dépliants, brochures, livres, revues, guides, affiches encadrées ou non, photographies et agrandissements photographiques non encadrés, cartes géographiques illustrées ou non, vitrauphanies) destinés à être distribués gratuitement et qui ont pour objet essentiel d'amener le public à visiter des pays étrangers, notamment à y assister à des réunions ou à des manifestations présentant un caractère culturel, touristique, sportif, religieux ou professionnel, pourvu que ces documents ne contiennent pas plus de 25 pour 100 de publicité commerciale privée et que leur but de propagande de caractère général soit évident ;

(b) Les listes et annuaires d'hôtels étrangers publiés par les organismes officiels de tourisme ou sous leur patronage et les indicateurs d'horaires relatifs à des services de transports exploités à l'étranger, lorsque ces documents sont destinés à être distribués gratuitement et ne contiennent pas plus de 25 pour 100 de publicité commerciale privée ;

(c) Le matériel technique envoyé aux représentants accrédités ou aux correspondants désignés par des organismes officiels nationaux de tourisme, qui n'est pas destiné à être distribué, c'est-à-dire les annuaires, listes d'abonnés au téléphone, listes d'hôtels, catalogues de foires, échantillons de produits de l'artisanat d'une valeur négligeable, documentation sur les musées, universités, stations thermales, ou autres institutions analogues.

Article 3.

Sous réserve des conditions prévues à l'article 4, est admis en franchise temporaire des droits et taxes d'entrée, avec dispense de la garantie ou de la consignation de ces droits et taxes, le matériel visé ci-dessous, importé de l'un des Etats contractants, et ayant pour objet essentiel d'amener le public à visiter cet Etat, notamment à y assister à des réunions ou à des manifestations de caractère culturel, touristique, sportif, religieux ou professionnel :

(a) Objets destinés à être exposés dans les bureaux des représentants accrédités ou des correspondants désignés par des organismes officiels nationaux de tourisme ou dans d'autres locaux agréés par les autorités douanières du pays d'importation : tableaux et dessins ; photographies et agrandissements photographiques encadrés ; livres d'art ; peintures, gravures ou lithographies, sculptures et tapisseries et autres oeuvres d'art similaires ;

(b) Matériel d'étalage (vitrines, supports et objets similaires), y compris les appareils électriques ou mécaniques nécessaires à son fonctionnement ;

(c) Films documentaires, disques, rubans magnétiques impressionnés et autres enregistrements sonores, destinés à des séances gratuites, à l'exclusion de ceux dont le sujet tend à la propagande commerciale et de ceux qui sont couramment mis en vente dans le pays d'importation ;

(d) Drapeaux, en nombre raisonnable ;

(e) Dioramas, maquettes, diapositives, clichès d'impression, négatifs photographiques ;

(f) Spécimens, en nombre raisonnable, de produits de l'artisanat national, de costumes régionaux et d'autres articles similaires de caractère folklorique.

Article 4.

1. Les facilités visées à l'article 3 sont accordées aux conditions suivantes :

(a) Le matériel doit être expédié soit par un organisme officiel de tourisme, soit par un organisme national de propagande touristique relevant de celui-ci. Il en est justifié par la présentation, aux autorités douanières du pays d'importation, d'une attestation, conforme au modèle figurant à l'annexe, de présent Protocole, établie par l'organisme expéditeur ;

(b) Le matériel doit être importé à destination et sous la responsabilité, soit du représentant accrédité de l'organisme officiel national du tourisme du pays expéditeur, soit du correspondant désigné par l'organisme précité et agréé par les autorités douanières du pays d'importation. La responsabilité du représentant accrédité ou du correspondant agréé d'étend notamment au paiement des droits et taxes d'entrée qui seraient exigibles si les conditions prévues par le présent Protocole n'étaient pas remplies ;

(c) Le matériel importé doit être réexporté à l'identique par l'organisme importateur ; toutefois, la destruction de ce matériel, effectuée dans les conditions que les autorités douanières auront fixées, libère l'importateur de l'obligation de le réexporter.

2. Le bénéfice de l'importation en franchise temporaire est accordé pour une période d'au moins douze mois.

Article 5.

En cas de fraude, de contravention ou d'abus, les Etats contractants ont le droit d'intenter des poursuites pour recouvrer les droits et taxes d'entrée qui seraient dus éventuellement ainsi que pour imposer les pénalités que les personnes bénéficiaires des franchises et autres facilités auraient encourues.

Article 6.

Toute infraction aux dispositions du présent Protocole, toute substitution, fausse déclaration ou manoeuvre ayant pour effet de faire bénéficier indûment une personne ou un objet du régime d'importation prévu par ce Protocole expose le contrevenant aux sanctions prévues par la législation du pays où l'infraction a été commise.

Article 7.

1. Les Etats contractants s'engagent à ne pas imposer de prohibitions de caractère économique relativement au matériel visé par le présent Protocole et à supprimer progressivement les prohibitions de cette naturé qui pourraient être encore en vigueur.

2. Les dispositions du présent Protocole ne portent cependant pas atteinte à l'application des lois et règlements concernant l'importation de certains objets lorsque ces lois et règlements prévoient des prohibitions basées sur des considérations de moralité publique, de sécurité publique, d'hygiène ou de santé publique.

Article 8.

1. Le présent Protocole sera, jusqu'au 31 décembre 1954, ouvert à la signature au nom de tout Etat Membre de l'Organisation des Nations Unies et de tout autre Etat invité à participer à la Conférence des Nations Unies sur les formalités douanières concernant l'importation temporaire des véhicules de tourisme et le tourisme, tenue à New-York en mai et juin 1954 et ci-après dénommée «la Conférence».

2. Le présent Protocole devra être ratifié et les instruments de ratification seront déposés auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

Article 9.

1. A partir du ler janvier 1955, tout Etat visé au paragraphe 1 de l'article 8 et tout autre Etat qui y aura été invité par le Conseil économique et social des Nations Unies pourront adhérer au présent Protocole. L'adhésion sera également possible au nom de tout Territoire sous tutelle dont l'Organisation des Nations Unies est l'Autorité administrante.

2. L'adhésion se fera par le dépôt d'un instrument d'ahésion auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

Article 10.

1. Le présent Protocol entrera en vigueur le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la date du dépôt du cinquième instrument de ratification ou d'adhésion non assorti de réserves ou avec réserves acceptés selon les conditions prévues à l'article 14.

2. Pour chaque Etat qui l'aura ratifié ou y aura adhéré après la date du dépôt du cinquième instrument de ratification ou d'adhésion prévu au paragraphe précédent, le Protocole entrera en vigueur le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la date du dépôt, par cet Etat, de son instrument de ratification ou d'adhésion non assorti de réserves ou avec réserves acceptées selon les conditions prévues à l'article 14.

Article 11

1. Après que le présent Protocole aura été en vigueur pendant trois ans, tout Etat contractant pourra le dénoncer par notification adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

2. La dénonciation prendra effet quinze mois après la date à laquelle le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies en aura reçu notification.

Article 12

Le présent Protocole cessera de produire ses effets si, à un moment quelconque après son entrée en vigueur, le nombre des Etats contractants est inférieur à deux pendant une période de douze mois consécutifs.

Article 13

1. Tout Etat pourra, lors du dépôt de son instrument de ratification ou d'adhésion, ou à tout moment ultérieur, déclarer, par notification adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, que le présent Protocole sera applicable à tout ou partie des territoires qu'il représente sur le plan international. Le Protocole sera applicable aux territoires mentionnés dans la notification soit à dater du quatre-vingt-dixième jour après réception de cette notification par le Secrétaire général si la notification n'est pas assortie d'une réserve, soit à dater du quatre-vingt-dixième jour après que la notification aura pris effet, conformément à l'article 14, soit à la date à laquelle le Protocole sera entré en vigueur pour l'Etat en question, la plus tardive de ces dates étant déterninante.

2. Tout Etat qui aura fait, conformément au paragraphe précédent, une déclaration ayant pour effet de rendre le présent Protocole applicable à un territoire qu'il représente sur le plan international pourra, conformément à l'article 11, dénoncer le Protocole en ce qui concerne ce seul territoire.

Article 14

1. Les réserves au présent Protocole faites avant la signature de l'Acte final seront recevables si elles ont été acceptées par la Conférence à la majorité de ses membres et consignées dans l'Acte final.

2. Les réserves au présent Protocole présentées après la signature de l'Acte final ne seront pas recevables si un tiers des Etats signataires ou des Etats contractants y fait objection dans les conditions prévues ci-après.

3. Le texte de toute réserve présentée par un Etat au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies lors d'une signature, du dépôt, d'un instrument de rafification ou d'adhésion, ou de toute notification prévue à l'article 13, sera communiqué par le Secrétaire général à tous les Etats qui auront signé ou ratifié le Protocole ou qui y auront adhéré. La réserve ne sera pas acceptée si un tiers de ces Etats formule une objection dans les quatre-vignt-dix jours de la date de la communication. Le Secrétaire général informera tous les Etats visés dans le présent paragraphe de toute objection qui lui aura été signifiée ainsi que de l'acceptation ou du rejet de la réserve.

4. Toute objection formulée par un Etat qui aura signé le Protocole, mais ne l'aura pas ratifié, cessera d'avoir effet si l'Etat auteur de l'objection ne ratifie pas le Protocole dans un délai de neuf mois à dater de ladite objection. Si le fait qu'une objection cesse d'avoir effet a pour conséquence d'entraîner l'acceptation de la réserve en application du paragraphe précédent, le Secrétaire général en informera les Etats visés à ce paragraphe. Nonobstant les dispositions du paragraphe précédent, le texte d'une réserve ne sera pas communiqué à un Etat signataire qui n'aura pas ratifié le Protocole dans les trois ans qui suivent la date de la signature apposée en son nom.

5. L'Etat qui présente la réserve pourra la retirer dans un délai de douze mois à dater de la communication Secrétaire général visée au paragraphe 3 annonçant le rejet de la réserve selon la procédure prévue à ce paragraphe. L'instrument de ratification ou d'adhésion ou, selon le cas, la notification prévue à l'article 13, prendra alors effet pour cet Etat à dater du retrait. En attendant le retrait, l'instrument ou, selon le cas, la notification, sera sans effet, à moins qu'en application des dispotitions du paragraphe 4 la réserve ne soit ultérieurement acceptée.

6. Les réserves acceptées conformément au présent article pourront être retirées à tout moment par notification adressée au Secrétaire général.

7. Les Etats contractants ne sont pas tenus d'accorder à l'Etat auteur d' une réserve les avantages prévus dans les dispositions du Protocole qui ont fait l'objet de ladite réserve. Tout Etat qui aura recours à cette faculté en avisera le Secrétaire général. Le Secrétaire général en informera alors les Etats signataires et contractants.

Article 15

1. Tout différend entre deux ou plusieurs Etats contractants touchant l'interprétation ou l'application du présent Protocole sera, autant que possible, réglé par voie de négociation entre les Etats en litige.

2. Tout différend qui n'aura pas été réglé par voie de négociation sera soumis à l'arbitrage si l'un quelconque des Etats contractants en litige le demande et sera, en conséquence, renvoyé à un ou plusieurs arbitres choisis d'un commun accord par les Etats en litige. Si, dans les troit mois à dater de la demande d'arbitrage, les Etats en litige n'arrivent pas à s'entendre sur le choix d'un arbitre ou des arbitres, l'un quelconque de ces Etats pourra demander au Président de la Cour internationale de Justice de désigner un arbitre unique devant lequel le différend sera renvoyé pour décision.

3. La sentence de l'arbitre ou des arbitres désignés conformément au paragraphe précédent sera obligatoire pour les Etats contractants intéressés.

Article 16

1. Après que le présent Protocole aura été en vigueur pendant trois ans, tout Etat contractant pourra, par

notification adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, demander la convocation d'une conférence à l'effet de reviser le présent Protocole. Le Secrétaire général notifiera cette demande à tous les Etats contractants et convoquera une conférence de revision si, dans un délai de quatre mois à dater de la notification adressée par lui, la moitié au moins des Etats contractants lui signifient leur assentiment à cette demande,

2. Si une conférence est convoquée conformément au paragraphe précédent, le Secrétaire général en avisera tous les Etats contractants et les invitera à présenter, dans un délai de trois mois, les propositions qu'ils souhaiteraient voir examiner par la conférence. Le Secrétaire général communiquera à tous les Etats contractants l'ordre du jour provisoire de la conférence, ainsi que le texte de ces propositions, trois mois au moins avant la date d'ouverture de la conférence.

3. Le Secrétaire général invitera à toute conférence convoquée conformément au présent article tous les Etats contractants et tous les autres Etats Membres de l'Organisation des Nations Unies ou d'une des institutions spécialisées.

Article 17

1. Tout Etat contractant pourra proposer un ou plusieurs amendements au présent Protocole, Le texte de tout projet d'amendement sera communiqué au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, qui le transmettra à tous les Etats contractants.

2. Tout projet d'amendement qui aura été transmis conformément au paragraphe précédent sera réputé accepté si aucun Etat contractant ne formule d'objection dans un délai de six mois à compter de la date à laquelle le Secrétaire général aura transmis le projet d'admendement.

3. Le Secrétaire général fera connaître le plus tôt possible à tous les Etats contractants si une objection a été formulée contre le projet d'amendement et, en l'absence d'objection, l'amendement entrera en vigueur pour tous les Etats contractants trois mois après l'expiration du délai de six mois visé au paragraphe précédent.

Article 18

Le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies notifiera à tous les Etats Membres de l'Organisation des Nations Unies et à tous les autres Etats invités à participer à la Conférence :

(a) Les signatures, ratifications et adhésions reçues conformément aux articles 8 et 9 ;

(b) La date à laquelle le présent Protocole entrera en vigueur conformément à l'article 10 ;

(c) Les dénonciations reçues conformément à l'article 11 ;

(d) L'abrogation du présent Protocole conformément à l'article 12 ;

(e) Les notifications reçues conformément à l'article 13 ;

(f) L'entrée en vigueur de tout amendement conformément à l'article 17.

Article 19

L'original du présent Protocole sera déposé auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies qui en transmettra des copies certifiées conformes à tous les Membres de l'Organisation des Nations Unies et à tous les autres Etats invités à participer à la Conférence.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé le présent Protocole,

FAIT à New - York, le quatre juin mil neuf cent cinquante-quatre, en un seul exemplaire, en langues anglaise, espagnole et française, les trois textes faisant également foi.

Le Secrétaire général est invité à établir, du présent Protocole, une traduction en langues chinoise et russe faisant autorité, et à joindre les textes chinois et russe aux textes anglais, espagnol et francais lorsqu'il transmettra aux Etats les copies certifiées conformes visées à l'article 19 du présent Protocole.

ANNEXE
MODELE D'ATTESTATION

(A rédiger dans la langue du pays d'exportation avec traduction en anglais ou en francais).

ATTESTATION

pour l'IMPORTATION EN FRANCHISE TEMPORAIRE, avec dispense de la garantie ou de la consignation des droits et taxes d'entrée, du matériel de propagande touristique

L'(nom de l'organisme) expédie, sous le couvert de la présente attestation, le matériel de propagande touristique ci-après, adressé au représentant accrédité (ou correspondant agréé) désigné ci-dessous, pour importation temporaire, à charge de réexportation dans un délai de douze mois. Cette expédition est faite dans le seul but d'encourager les touristes à visiter le pays d'exportation du matériel en question.

L'(nom de l'organisme) s'engage à ne pas céder ce matériel à titre gratuit ou onéreux sans les consentement de l'Administration des douanes du pays d'importation du matériel et sans avoir accompli au préalable les formalités que cette administration pourrait exiger.

Cette importation temporaire est effectuée sous la responsabilité et la garantie du représentant accrédité ou du correspondant agréé mentionné ci-dessous.

a) Inventaire du matériel :

..... .....
..... .....
..... .....
..... .....

b) Nom et adresse du représentant accrédité ou du correspondant agréé, à qui le matériel est adressé:

..... .....
..... .....

(Date, signature et cachet de l'organisme officiel national du tourisme du pays expéditeur).

ACTE FINAL DE LA CONFERENCE DES NATIONS UNIES SUR LES FORMALITES DOUANIERES CONCERNANT L'IMPORTATION TEMPORAIRE DES VEHICULES DE TOURISME ET LE TOURISME

1. La Conférence des Nations Unies sur les formalités douanières concernant l'importation temporaire des véhicules de tourisme et le tourisme a été convoquée par le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, conformément à la résolution 468F (XV) adoptée le 15 avril 1953 par le Conseil économique et social. Cette résolution a la teneur suivante :

Le Conseil économique et social,

«Vu la résolution 5 de la Commission des transports et des communications relative aux formalités douanières concernant l'importation temporaire des véhicules de tourisme et le tourisme.

«Charge le Secrétaire général :

a) De réunir le plus tôt possible en 1954, de préférence à Genève, une conférence de gouvernements, en vue de la conclusion de deux conventions mondiales relatives aux formalités douanières :

«i) L'une concernant l'importation temporaire des véhicules routiers privés transportant des personnes et l'équipement de ces véhicules ;

«ii) L'autre concernant le tourisme (c'est-à-dire les effets personnels de touristes voyageant par un moyen de transport quelconque) ;

«b) De communiquer à tous les gouvernements invités à la conférence :

«i) Le rapport du Secrétaire général intitulé «Formalités douanières concernant l'importation temporaire des véhicules de tourisme et le tourisme», qui contient plusieurs projets des conventions précitées et des observations formulées au sujet de ces textes;

«ii) Les passages pertinents du rapport de la Commission des transports et des communications (sixième session) ;

«c) D'inviter les gouvernements qui ne l'ont pas encore fait à transmettre leurs observations sur les textes cités dans les documents E/CN.2/135 et Add. 1 et 2 ;

«d) D'établir un ordre du jour provisoire pour cette conférence et d'établir son règlement intérieur provisoire ;

«e) i) D'inviter à participer à la conférence tous les Etats Membres de l'Organisation des Nations Unies ou d'une institution spécialisée ;

ii) De prier les gouvernements des Etats qui sont invités à la conférence de donner à leurs délégués pleins pouvoirs pour signer, sous réserve de ratification, les conventions qui pourront être conclues à la conférence ;

«f) D'inviter, comme il le jugera bon, les institutions spécialisées, les organisations intergouvernementales et les organisations internationales dans ce domaine à envoyer des observateurs à cette conférence ;

«g) D'inviter à la conférence, sans leur accorder le droit de vote, les territoires qui n'ont pas entièrement la direction de leur politique étrangère, mais qui sont autonomes dans les domaines sur lesquels porte le mandat de la conférence ;

«h) De nommer un secrétaire de la conférence et de fournir à la conférence le personnel de secrétariat et les services nécessaires».

2. En conformité des dispositions du point (i) de l'alinéa e du premier paragraphe de la résolution précitée, les Etats suivants ont été invités par le Secrétaire général à participer à la Conférence :

Afghanistan, Albanie, Allemagne (République fédérale d'), Arabie saoudite, Argentine, Australie, Autriche, Belgique, Biélorussie (République socialiste soviétique de), Birmanie, Bolivie, Brésil, Bulgarie, Cambodge, Canada, Ceylan, Chili, Chine, Colombie, Corée (République de), Costa-Rica, Cuba, Danemark, Egypte,, Equateur, Espagne, Etats-Unis d'Amérique, Ethiopie, Finlande, France, Grèce, Guatemala, Haïti, Honduras, Hongrie, Inde, Indonésie, Irak, Iran, Irlande, Islande, Israël, Italie, Japon, Jordanie (Royaume hachémite de), Laos, Liban, Libéria, Libye, Luxembourg, Mexique, Monaco, Népal, Nicaragua, Norvège, Nouvelle-Zélande, Pakistan, Panama, Paraguay, Pays-Bas. Pérou, Philippines, Pologne, Portugal, Répubique Dominicaine, Roumanie, Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, Saint-Marin, Salvador, Suède, Suisse, Syrie, Tchécoslovaquie, Thaïlande, Turquie, Ukraine (République socialiste soviétique d'), Union des Républiques socialistes soviétiques, Union Sud-Africaine, Uruguay, Vatican (Cité du), Venezuela, Viet-Nam, Yémen, Yougoslavie.

3. La Conférence des Nations Unies sur les formalités douanières concernant l'importation temporaire des véhicules de tourisme et le tourisme s'est tenue au Siège de l'Organisation des Nations Unies à New-York, du 11 mai au 4 juin 1954.

4. Les Gouvernements des Etats ci-après étaient représentés à la Conférence par des représentants :

Allemagne (République fédérale d'), Argentine,, Australie, Autriche, Belgique, Birmanie, Bolivie. Cambodge, Canada, Ceylan, Chili, Chine, Colombie, Costa-Rica, Cuba, Egypte, Equateur, Espagne, Etats-Unis d'Amérique, France, Guatemala, Haïti, Honduras, Inde, Iran, Israël, Italie, Japon, Jordanie (Royaume Hachémite de), Liban, Luxembourg, Mexique, Monaco, Panama, Pays-Bas, Pérou, Philippines, Portugal, République Dominicaine, Royaume-Uni de Grande-Bretagne et, d'Irlande du Nord, Saint-Marin, Suède, Suisse, Syrie, Uruguay, Vatican (Cité du), Yougoslavie.

Les Gouvernements des Etats ci-après étaient représentés à la Conférence par des observateurs:

Brésil, Danemark, Finlande, Grèce, Hongrie, Irak, Thaïlande, Turquie.

Les organisations ci-après étaient représentées à la Conférence:

A. Institutions spécialisées:

Organisation des Nations Unies pour l'éducation, la science et la culture;

B. Autres organisations intergouvernementales:

Conseil de coopération douanière,

Organisation des Etats américains,

Organisation européenne de coopération économique;

C. Organisations non gouvernmentales dotées du statut consultatif auprès du Conseil économique et social:

Catégorie A:

Chambre de commerce internationale;

Catégorie B:

Fédération interaméricaine des automobile-clubs,

Fédération internationale de l'automobile,

Alliance internationale de tourisme,

Association du transport aérien international,

Fédération routière internationale,

Union internationale des organismes officiels de tourisme;

D. Autres organisations non gouvernementales ;

Association du tourisme des Caraïbes.

5. En conformité des articles 52, 54 et 55 du règlement intérieur adopté par la Conférence, les observateurs délégués par les Etats et les représentants des organisations susdites ont participé, sans droit de vote, aux travaux de la Conférence.

6. La Conférence a élu M. Philippe de Seynes (France) Président, M.A.S. Lall (Inde) premier Vice-Président, et M. Orencio Nodarse (Cuba) second Vice-Président.

7. La Conférence a constitué un Comité de vérification des pouvoirs, qui a élu M.H. Scheltema (Pays-Bas) Président, et deux groupes de travail, qui ont élu comme Présidents M. Franz Luethi (Suisse) et M. Charles Hopchet (Belgique) respectivement.

Un Comité juridique a également été constitué ; il a élu M.G. de Sydow (Suède) Président.

8. Le Groupe de travail I a adopté pour base de discussion les dispositions du projet de convention douanière internationale sur le tourisme établi par la Commission économique pour l'Europe : dispositions relatives aux formalités douanières visant l'importation temporaire des véhicules de tourisme ; le Groupe de travail II a adopté pour base de discussion le projet de convention sur les tolérances et facilités à accorder aux touristes établi par le Gouvernement français, en partie d'après le projet de convention de la Commission économique pour l'Europe mentionné ci-dessus.

9. Les délibérations de la Conférence sont rapportées dans les comptes rendus des Groupes de travail ainsi que dans ceux des séances plénières.

10. La Conférence a adopté et ouvert à la signature les instruments ci-apès :

Une Convention sur les facilités douanières en faveur du tourisme ;

Un Protocole additionel à la Convention sur les facilités douanières en faveur de tourisme, relatif à l'importation de documents et de matériel de propagande touristique ;

Une convention douanière relative à l'importation temporaire des véhicules routiers privés.

11. Au cours de ses travaux, la Conférence a adopté certaines autres décisions, recommandations ou déclarations qui sont enregistrées ci-apès :

I. En ce qui concerne la Convention sur les facilités douanières en faveur du tourisme, le Protocole additionnel à la Convention sur les facilités douanières en faveur du tourisme, relatif à l'importation de documents et de matériel de propagande touristique et la Convention douanière relative à l'importation temporaire de vehicules routiers privés :

a) Les dispositions de ces instruments déterminent des facilités minumums, qui sont inférieures à celles qu' accordent un grand nombre d'Etats contractants. Les Etats contractants s'efforceront d'étendre les facilités qu'ils accordent actuellement ;

b) Les Etats contractants se réservent le droit de consentir les mêmes avantages aux personnes résidant dans des Etats non contractants ;

c) Il est entendu que l'admission en franchise n'exclut pas de faibles perceptions ayant le caractère d'un droit de statistique.

II. En ce qui concerne la Convention sur les facilités douanières en faveur de tourisme :

a) Les Etats contractants s'efforceront de prendre toutes dispositions pour faire connaître aux touristes, par tous moyens appropriés (dépliants, affiches, notices, haut-parleurs dans les gares, etc.), la réglementation applicable dans leurs territoires respectifs et les facilités qui leur y sont consenties ;

b) Les Etats contractants s'efforceront de ne pas exiger de déclaration écrite pour les objets ou produits visés par la Convention ;

c) i) Admission d'une réserve faite par l'Egypte à la Convention sur les fecilités douanières en faveur du tourisme, et formulée comme suit :

«La délégation égyptienne réserve le droit de son gouvernement de ne pas admettre au bénéfice des dispositions de la Convention sur les facilités douanières en faveur du tourisme les personnes qui, lorsqu'elles visitent l'Egypte en qualité de touristes, prennent un emploi, rémunéré ou non».

ii) Admission d'une réserve faite par le Guatemala aux articles premier et 19 de la Convention sur les facilités douanières en faveur du tourisme, et formulée comme suit :

«Le Gouvernement du Guatemala se réserve le droit :

«1. Nonobstant les termes de l'article premier, de ne pas considérer comme touristes les personnes qui se rendent dans le pays pour affaires ;

«2. De considérer que les dispositions de l'article 19 ne s'appliquent pas aux territoires dont la situation fait l'objet d'une contestation et qui sont administrés de facto par un autre Etat».

iii) Admission d'une réserve faite par Haïti à la Convention sur les facilités douanières en faveur du tourisme, et formulée comme suit :

«La délégation d'Haïti réserve le droit de son gouvernement de ne pas admettre au bénéfice des avantages prévus par la Convention sur les facilités douanières en faveur du tourisme les personnes qui, au cours de leur visite comme touristes en Haïti, accepteraient un emploi salarié ou une quelconque occupation rémunérée».

iv) Admission d'une réserve faite par le Liban à la Convention sur les facilités douanières en faveur du tourisme, et formulée comme suit :

«La délégation du Liban réserve le droit de ne pas admettre au bénéfice des avantages prévus par la Convention sur les facilités douanières en faveur du tourisme les personnes qui, au cours de leur visite comme touristes au Liban, accepteraient un emploi salarié ou une quelconque occupation rémunérée».

v) Admission d'une réserve faite par la Suède à l'article 3 de la Convention sur les facilités douanières en faveur du tourisme et formulée comme suit :

«Nonobstant les dispositions de l'article 3 de la Convention sur les facilités douanières en faveur du tourisme, les pays scandinaves pourront édicter des règles particulières applicables aux personnes qui résident dans ces pays».

III. En ce qui concerne le Protocole additionnel à la Convention sur les facilités douanières en faveur du tourisme, relatif à l'importation de documents et de matériel de propagande touristique:

a) La Conférence a constaté que deux accords concernant des sujets analogues avaient déjà été conclus, à savoir l'Accord pour l'importation d'objets de caractère éducatif, scientifique et culturel, adopté sous les auspices de l'Organisation des Nations Unies pour l'éducation, la science et la culture et entré en vigueur le 21 mai 1952, et la Convention internationale pour faciliter l-' importation d'échantillons commerciaux et du matériel publicitaire conclue sous les auspices de l'Organisation des Nations Unies, signée à Genève le 7 novembre 1952;

b) Admission d'une réserve faite par le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord à l'article 2 du Protocole additionnel à la Convention sur les facilités douanières en faveur du tourisme, relatif à l'importation de documents et de matériel de propagande touristique, et formulée comme suit:

«Le Royaume Uni n'est pas lié par les dispositions de l'article 2 du Protocole additionnel en ce qui concerne les photographies et agrandissements photographiques non encadrés visés audit article; cependant, il s'engage à admettre ces articles en franchise temporaire des droits et taxes d'entrée en application des dispositions de l' article 3 du Protocole».

. . . . . .

12. La Conférence a pris acte des dispositions de l'article V de l'Accord relatif à l'application provisoire des projets de conventions internationales douanières sur le tourisme, sur les véhicules routiers commerciaux et sur le transport international des marchandises par la route, fait à Genève le 16 juin 1949, lequel article stipule ce qui suit:

«Dans le cas où les conventions mondiales, envisagées au deuxième paragraphe du préambule, viendraient à être conclus,et à dater du jour de leur entrée en vigueur, tout gouvernement partie au présent Accord, qui deviendrait partie à l'une ou l'autre de ces conventions, sera ipso facto censé avoir dénoncé le présent Accord en ce qui concerne le ou les projets de conventions correspondant à la convention ou aux conventions auxquelles il sera devenu partie».

13. L'original du présent Acte Final sera déposé auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, qui en transmettra des copies certifiées conformes aux Etats qui ont été invités à se faire représenter à la Conférence.

EN FOI DE QUOI les représentants et les observateurs soussignés ont signé le présent Acte final au Siège de l'Organisation des Nations Unies, à New-York, le quatre juin mil neuf cent cinquante-quatre, en un seul exemplaire, en langues anglaise, espagnole et française, chaque texte faisant également foi.

Le Secrétaire général est invité à établir, du présent Acte final, une traduction en langue chinoise et russe faisant autorité et à joindre les textes chinois et russe

aux textes anglais, espagnol et français lorsqu'il transmettra aux Etats les copies certifiées conformes en exécution des dispositions du paragraphe 13 ci-dessus.

---

## CONVENTION CONCERNING CUSTOMS FACILITIES FOR TOURING

THE CONTRACTING STATES,

Desiring to facilitate the development of international touring,

have decided to conclude a Convention and have agreed as follows :

Article 1.

For the purpose of this Convention :

(a) The term «import duties and import taxes» shall mean not only Customs duties but also all duties and taxes whatever chargeable by reason of importation;

(b) The term «tourist» shall mean any person without distinction as to race, sex, language or religion, who enters the territory of a Contracting State other than that in which that person normally resides and remains there for not less than twenty-four hours and not more than six months in the course of any twelve month period, for legitimate non-immigrant purposes, such as touring, recreation, sports, health, family reasons, study, religious pilgrimages or business;

(c) The term «temporary importation permit» shall mean the Customs document testifying to the guarantee or deposit of import duties and import taxes chargeable in the event of failure to re-export the article temporarily imported.

Article 2.

1. Subject to the other conditions laid down in this Convention, each of the Contracting States shall admit temporarily free of import duties and import taxes the personal effects imported by a tourist, provided they are for the personal use of the tourist, that they are carried on the person of or in the luggage accompanying the tourist, that there is no reason to fear abuse, and that these personal effects will be re-exported by the tourist on leaving the country.

2. The term «personal effects» shall mean all clothing and other articles or used which a tourist may personally and reasonably require, taking consideration all the circumstances of his visit, but excluding all merchandise imported for commercial purposes.

3. Personal effects shall include among other articles the following, provided that they can be considered as being in use :

personal jewellery;
one camera with twelve plates or five rolls of film;
one miniature cinematograph camera with two reels of film;
one pair of binoculars;
one portable musical instrument;
one portable gramophone with ten records;
one portable sound-recording apparatus;
one portable wireless receiving set;
one portable typewriter;
one perambulator;
one tent and other camping equipment;
sports equipment (one fishing outfit, one sporting firearm with fifty cartridges, one non-powered bicycle, one canoe or Kayac less than 5 ½ metres long, one pair of skis, two tennis racquets, and other similar articles).

Article 3.

Subject to the other conditions laid down in this Convention each of the Contracting States shall admit free of import duties and import taxes the following articles imported by a tourist for his personal use, provided that these articles are carried on the person of or in the hand luggage accompanying the tourist, and provided that there is no reason to fear abuse :

(a) 200 cigarettes or 50 cigars or 250 grammes of tobacco, or an assortment of these products, provided that the total weight does not exceed 250 grammes;

(b) one regular-size bottle of wine and one-quarter litre of spirits;

c) one-quarter litre of toilet water and a small quantity of perfume.

Article 4.

Subject to the other conditions laid down in this Convention each of the Contracting States shall grant to the tourist, provided that there is no reason to fear abuse :

(a) authorization to import in transit and without a temporary importation permit, travel souvenirs for a total value not exceeding 50 U.S.A. dollars, provided that such souvenirs are carried on the person of or in the luggage accompanying the tourist and that they are not intended for commercial purposes;

(b) authorization to export, without the formalities applying to currency controls and free of export duties, travel souvenirs which the tourist has bought in the country for a total value not exceeding 100 U.S.A. dollars, provided that they are carried on the person of or in the luggage accompanying the tourist and that such souvenirs are not intended for commercial purposes.

Article 5.

Each of the Contracting States may require a temporary importation permit in respect of articles of a high value covered by article 2.

Article 6.

The Contracting States shall endeavour not to introduce Customs procedures which might have the effect of impeding the development of international touring.

Article 7.

In order to expedite Customs procedures, contiguous Contracting States shall endeavour to place their respective Customs posts together and to keep them open during the same hours.

Article 8.

The provisions of this Convention shall not prejudice in any way the application of police or other regulations concerning the importation, possession and carrying of arms and ammunition.

Article 9.

Each of the Contracting States recognizes that any prohibitions which that State imposes on the importation or exportation of articles which benefit under this Convention shall apply only in so far as they are based on considerations other than economic in character, for example, of public morality, public security, public health, hygiene, veterinary or phytopathological considerations.

Article 10.

The exemptions and facilities provided by this Convention shall not apply to frontier traffic.

Nor shall the applications of these exemptions and facilities be considered as automatic;

(a) when the total quantity of a commodity to be imported by a tourist exceeds substantially the limit laid down in this Convention;

(b) in case of a tourist who enters the country of import more than once a month;

(c) in case of a tourist under 17 years of age.

Article 11.

In the event of fraud, contravention or abuse the Contracting States shall be free to take proceedings for the recovery of the corresponding import duties and import taxes and also for the imposition of any penalties to which the persons who have been granted exemptions or other facilities may have rendered themselves liable.

Article 12.

Any breach of the provisions of this Convention, any substitution, false declaration or act having the effect of causing a person or an article improperly to benefit from the system of importation laid down in this Convention, may render the offender liable in the country where the offense was committed to the penalties prescribed by the laws of that country.

Article 13.

Nothing in this Convention shall prevent Contracting States which form a Customs or economic union from enacting special provisions applicable to residents of the States forming that union.

Article 14.

1. This Convention shall be open for signature until 31 December 1954 on behalf of any State Member of the United Nations and any other State invited to attend the United Nations Conference on Customs Formalities for the Temporary Importation of Private Road Motor Vehicles and for Tourism held in New York in May and June 1954, hereinafter referred to as the Conference.

2. This Convention shall be subject to ratification and the instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 15.

1. From 1 January 1955 this Convention shall be open for accession by any State referred to in paragraph 1 of article 14 and any other State so invited by the Economic and Social Council of the United Nations. It shall also be open for accession on behalf of any Trust Territory of which the United Nations is the Administering Authority.

2. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.

Article 16.

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day following the date of the deposit of the fifteenth instrument of ratification or accession either without reservation or with reservations accepted in accordance with article 20.

2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the date of the deposit of the fifteenth instrument of ratification or accession in accordance with the preceding paragraph, the Convention shall enter into force on the ninetieth day following the date of the deposit by such State of its instrument of ratification or accession either without reservation or with reservations accepted in accordance with article 20.

Article 17.

1. After this Convention has been in force for three years, any Contracting State may denounce it by so notifying the Secretary-General of the United Nations.

2. Denunciation shall take effect fifteen months after the date of receipt by the Secretary-General of the United Nations of the notification of denunciation.

Article 18.

This Convention shall cease to have effect if, for any period of tewlve consecutive months after its entry into force, the number of Contracting States is less than eight.

Article 19.

1. Any State may, at the time of the deposit of its instrument of ratification or accession or at anytime thereafter, declare by notification addressed to the Secretary-General of the United Nations that this Convention shall extend to all or any of the territories for the international relations of which it is responsible. The Convention shall extend to the territories named in the notification as from the ninetieth day after its receipt by the Secretary-General if the notification is not accompanied by a reservation, or from the ninetieth day after the notification has taken effect in accordance with article 20, or on the date on which the Convention enters into force for the State concerned, whichever is the later.

2. Any State which has made a declaration under the preceding paragraph extending this Convention to any territory for whose international relations it is responsible may denounce the Convention separately in respect of that territory in accordance with the provisions of article 27.

Article 20.

1. Reservations to this Convention made before the signing of the Final Act shall be admissible if they have been accepted by a majority of the members of the Conference and recorded in the Final Act.

2. Reservations made after the signing of the Final Act shall no be admitted if objection is expressed by one-third of the Signatory States or of the Contracting States as hereinafter provided.

3. The text of any reservation submitted to the Secretary-General of the United Nations by a State at the time of the signature, the deposit of an instrument of ratification or accession or of any notification under article 19 shall be circulated by the Secretary-General to all States which have at that time signed, ratified or acceded to the Convention. If one-third of these States expresses an objection within ninety days from the date of circulation, the reservation shall not be accepted. The Secretary-General shall notify all States referred to in this paragraph of any objection received by him as well as of the acceptance or rejection of the reservation.

4. An objection by a State which has signed but not ratified the Convention shal cease to have effect if, within a period of nine months from the date of making its objection, the objecting State has not ratified the Convention. If, as the result of an objection ceasing to have effect, a reservation is accepted by application of the preceding paragraph, the Secretary-General shall so inform the States referred to in that paragraph. The text of any reservation shall not be circulated to any signatory State under the preceding paragraph if that State has not ratified the Convention within three years following the date of signature onits behalf.

5. The State submitting the reservation may, within

a period of twelve months from the date of the notification by the Secretary-General referred to in paragraph 3 that a reservation has been rejected in accordance with the procedure provided for in that paragraph, withdraw the reservation, in which case the instrument of ratification or accession or the notification under article 19 as the case may be shall take effect with respect to such State as from the date of withdrawal. Pending such withdrawal, the instrument or the notification as the case may be, shall not have effect, unless, by application of the provisions of paragraph 4, the reservation is subsequently accepted.

6. Reservations accepted in accordance with this article may be withdrawn at any time by notification to the Secretary-General.

7. No Contracting State shall be required to extend to a State making a reservation the benefit of the provisions to which such reservation applies. Any State availing itself of this right shall notify the Secretary-General accordingly and the latter shall communicate this decision to all signatory and Contracting States.

Article 21.

1. Any dispute between two or more Contracting States concerning the interpretation or application of this Convention shall so far as possible be settled be negotiation between them.

2. Any dispute which is not settled by negotiation shall be submitted to arbitration if any one of the Cotracting States in dispute so requests and shall be referred accordingly to one or more arbitrators selected by agreement between the States in dispute. If within three months from the date of the request for arbitration the States in dispute are unable to to agree on the selection of an arbitrator or arbitrators, any of those States may request the President of the International Court of Justice to nominate a single arbitrator to whom the dispute shall be referred for decision.

3. The decision of the arbitrator or arbitrators appointed under the preceding paragraph shall be binding on the Contracting States concerned.

Article 22.

1. After this Convention has been in force for three years, any Contracting State may, by notification to the Secretary-General of the United Nations, request that a conference by convened for the purpose of reviewing the Convention. The Secretary-General shall notify all Contracting States of the request and a review conference shall be convened by the Secretary-General if, within a period of four months following the date of notification by the Secretary-General, not less than one-half of the Contracting States notify him of their concurrence with the request.

2. If a conference is convened in accordance with the preceding paragraph, the Secretary-General shall notify all Contracting States and invite them to submit within a period of three months such proposals as they may wish the conference to consider. The Secretary-General shall circulate to all Contracting States the provisional agenda for the conference together with the texts of such proposals at least three months before the date on which the conference is to meet.

3. The Secretary-General shall invite to any conference convened in accordance with this article all Contracting States and all other States Members of the United Nations or of any of the specialized agencies.

Article 23.

1. Any Contracting State may propose one or more amendments to this Convention. The text of any proposed amendment shall be transmitted to the Secretary-General of the United Nations who shall circulate it to all Contracting States.

2. Any proposed amendment circulated in accordance with the preceding paragraph shall be deemed to be accepted if no Contracting State expresses an objection within a period of six months following the date of circulation of the proposed amendment by the Secretary-General.

3. The Secretary-General shall notify as soon as possible all Contracting States whether an objection to the proposed amendment has been expressed, and if no such objection has been expressed, the amendment shall enter into force for all Contracting States three months after the expiration of the period of six months referred to in the preceding paragraph.

Article 24.

The Secretary-General of the United Nations shall notify all Member States of the United Nations and all other States invited to attend the Conference of the following:

(a) Signatures, ratifications and accessions, received in accordance with articles 14 and 15;

(b) The date upon which this Convention shall enter into force in accordance with article 16;

(c) Denunciations received in accordance with article 17;

(d) The abrogation of this Convention in accordance with article 18;

(e) Notifications received under article 19;

(f) Entry into force of any amendment in accordance with article 23.

Article 25.

The original of this Convention shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations who shall transmit certified copies threof to all Members of the United Nations and all other States invited to the Conference.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

DONE at New York, this fourth day of June one thousand nine hundred and fifty-four, in a single copy in the English, French and Spanish languages each text being equally authentic.

The Secretary-General is requested to prepare an authoritative translation of this Convention in the Chinese and Russian languages add to and the Chinese and Russian texts to the English, French and Spanish texts when transmitting certified copies thereof to the States in accordance with article 25 of this Convention.

## ADDITIONAL PROTOCOL TO THE CONVENTION CONCERNING CUSTOMS FACILITIES FOR TOURING, RELATING TO THE IMPORTATION OF TOURIST PUBLICITY DOCUMENTS AND MATERIAL.

The Contracting States,

At the time of the conclusion of a Convention concerning Customs Formalities for Touring by the United Nations Conference on Customs Formalities for the Temporary Importation of Private Road Motor Vehicles and for Tourism,

Desiring to facilitate also the circulation of tourist publicity documents and material,

Have agreed on the following additional provisions:

Article 1.

For the purpose of this Protocol the term «import duties and import taxes» shall mean not only customs duties but also all duties and taxes whatever chargeable by reason of importation.

Article 2.

Each of the Contracting States shall admit free of

import duties and import taxes the following articles provided they are imported from another Contracting State and that there is no reason to fear abuse:

(a) Documents (folders, pamphlets, books, magazines, guides, posters framed or unframed, unframed photographs and photographic enlargements, maps whether illustrated or not, printed window transparencies) for free distribution, the chief purpose of which is to encourage the public to visit foreign countries, inter alia to attend cultural, touristic, sporting, religious or professional meetings or demonstrations held in such foreign countries, provided these documents do not contain more than 25 per cent private commercial advertising and are obviously designed for general publicity purposes;

(b) Lists and Year-books of foreign hotels published or sponsored by official tourist agencies and timetables of transport services operating abroad, when such documents arefor free distribution and do not contain more than 25 petr cent private commercial advertising ;

(c) Technical material sent to the accredited representatives or corre spondents appointed by national official tourist agencies, not intended for distribution, i. e., year-books, telephone directories, lists of hotels, catalogues of fairs, samples of negligible value of handicraft, documentation about museums, universities, spas and similar institutions.

Article 3.

Subject to the conditions laid down in article 4, the following material shall be admitted temporarily free of import duties and import taxes, without entering into a bond in respect of those duties and taxes or depositing those duties and taxes, when imported from one of the Contracting States chiefly for the purpose of encouraging the public to visit that State, inter alia to attend cultural, touristic, sporting, religious or professional meetings or demonstrations held in that country:

(a) Material intended for display in the offices of the accredited representatives or correspondents appointed by the official national tourist agencies or in other places approved by the Customs authorities of the country of import: pictures and drawings; framed photographs and photographic enlargements; art books; paintings, engravings or lithographs, sculptures and tapestries and other similar works of art;

(b) Display material (show-cases, stands and similar articles), including electrical and mechanical equipment required for operating such dispay;

(c) Documentary films, records, tape recordings and other sound recordings intended for use in performances at which no charge is made, but excluding those whose subjects lend themselves to commercial advertising and those which are on general sale in the country of importation;

(d) A reasonable number of flags;

(e) Dioramas, scale models, lantern-slides, printing blocks, photographic negatives;

(f) Specimens, in reasonable numbers, of articles of national handicrafts, local costumes and similar articles folklore.

Article 4.

1. The facilities mentioned in article 3 shall be granted on the following conditions:

(a) The material must be despatched either by an official tourist agency or by a national tourist publicity agency affiliated therewith. Proof shall be furnished by presenting to the Customs authorities of the country of import a declaration made out in accordance with the model in the annex to this Protocol by the despatching agency;

(b) The material must be imported for and on the responsibility of either the accredited representative of the official national tourist agency of the country of despatch or of the correspondent appointed by the aforesaid agency and approved by the Customs authorities of the country of import.

The responsibility of the accredited representative or of the approved correspondent includes in particular the payment of the import duties and taxes, which will be chargeable if the conditions laid down in this Protocol are not fulfilled;

(c) The material imported must be re-exported without alteration by the importing agency. If the material granted temporary free admission is destroyed in accordance with the conditions laid down by the Customs authorities, the importer shall nevertheless be freed from the obligation to re-export.

2. The privilege of temporary free admission shall be granted for a period of at least twelve months.

Article 5.

In the event of fraud, contravention or abuse, the Contracting States shall be free to take proceedings for the recovery of the corresponding import duties and import taxes and also for the imposition of any penalties to which the persons who have been granted exemptions or other facilities may have rendered themselves liable.

Article 6.

Any breach of the provisions of this Protocol, any substitution, false declaration or act having the effect of causing a person or an article improperly to benefit from the system of importation laid down in this Protocol may render the offender liable to the penalties prescribed by the laws of the country in which the offence was committed.

Article 7.

1. The Contracting States undertake not to impose prohibitions of an economic character with respect to the material referred to in the present Protocol and to withdraw progressively such prohibitions of that kind as may still be in force.

2. The provisions of the present Protocol, however, shall not prejudice the application of the laws and regulations relating to the importation of certain articles when such laws and regulations impose prohibitions which are based on considerations of public morality, public security, public health or hygiene.

Article 8.

1. This Protocol shall be open for signature until 31 December 1954 on behalf of any State Member of the United Nations and any other State invited to attend the United Nations Conference on Customs Formalities for the Temporary Importation of Private Road Motor Vehicles and for Tourism held in New York in May and June 1954, hereinafter referred to as the Conference.

2. This Protocol shall be subject to ratification and the instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 9.

1. From 1 January 1955 this Protocol shall be open for accession by any State referred to in paragraph 1 of article 8 and any other State so invited by the Economic and Social Council of the United Nations. It shall also be open for accession on behalf of any Trust Territory of which the United Nations is the Administering Authority.

2. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.

Article 10.

1. This Protocol shall enter into force on the ninetieth day following the date of the deposit of the fifth instrument of ratification or accession either without reservation or with reservation accepted in accordance with article 14.

2. For each State ratifying or acceding to the Protocol after the date of the deposit of the fifth instrument of ratification or accession in accordance with the preceding paragraph, the Protocol shall enter into force on the ninetieth day following the date of the deposit by such State of its instrument of ratification or accession either without reservation or with reservations accepted in accordance with article 14.

Article 11.

1. After this Protocol has been in force for three years, any Contracting State may denounce it by so notifying the Secretary-General of the United Nations.

2. Denunciation shall take effect fifteen months after the date of receipt by the Secretary-General of the United Nations of the notification of denunciation.

Article 12.

This Protocol shall cease to have effect if, for any period of twelve consecutive months after its entry into force, the number of Contracting States is less than two.

Article 13.

1. Any State may, at the time of the deposit of its instrument of ratification or accession or at any time thereafter, declare by notification addressed to the Secretary-General of the United Nations that this Protocol shall extend to all or any of the territories for the international relations of which it is responsible. The Protocol shall extend to the territories named in the notification as from the ninetieth day after its receipt by the Secretary-General if the notification is not accompanied by a reservation, or from the ninetieth day after the notification has taken effect in accordance with article 14, or on the date on which the Protocol enters into force for the State concerned, whichever is the later.

2. Any State which has made a declaration under the preceding paragraph, extending this Protocol to any territory for whose international relations it is responsible, may denounce the Protocol separately in respect of that territory in accordance with the provisions of article 11.

Article 14.

1. Reservations to this Protocol made before the signing of the Final Act shall be admissible if they have been accepted by a majority of the members of the Conference and recorded in the Final Act.

2. Reservations made after the signing of the Final Act shall not be admitted if objection is expressed by one-third of the signatory States or of the Contracting States as hereinafter provided.

3. The text of any reservation submitted to the Secretary-General of the United Nations by a State at the time of the signture, the deposit of an instrument of ratification or of any notification under article 13 shall be circulated by the Secretary-General to all States which have at that time signed, ratified or acceded to the Protocol. If one-third of these States expresses an objection within ninety days from the date of circulation, the reservation shall not be accepted. The Secretary-General shall notify all States referred to in this paragraph of any objection received by him as well as of the acceptance or rejection of the reservation.

4. An objection by a State which has signed but not ratified the Protocol shall cease to have effect if, within a period of nine months from the date of making its objection, the objecting State has not ratified the Protocol. If, as the result of an objection ceasing to have effect, a reservation is accepted by application of the preceding paragraph, the Secretary-General shall so inform the States referred to in that paragraph. The text of any reservation shall not be circulated to any signatory State under the preceding paragraph if that State has not ratified the Protocol within three years following the date of signature on its behalf.

5. The State submitting the reservation may, within a period of twelve months from the date of the notification by the Secretary-General referred to in paragraph 3 that a reservation has been rejected in accordance with the procedure provided for in that paragraph, withdraw the reservation, in which case the instrument of ratification or accession or the notification under article 13 as the case may be shall take effect with respect to such State as from the date of withdrawal. Pending such withdrawal, the instrument or the notification, as the case may be, shall not have effect, unless, by application of the provisions of paragraph 4, the reservation is subsequently accepted.

6. Reservations accepted in accordance with this article may be withdrawn at any time by notification to the Secretary-General.

7. No Contracting State shall be required to extend to a State making a reservation the benefit of the provisions to which such reservation applies. Any State availing itself of this right shall notify the Secretary-General accordingly and the latter shall communicate this decision to all signatory and Contracting States.

Article 15.

1. Any dispute between two or more Contracting States concerning the interpretation or application of this Protocol shall so far as possible be settled by negotiation between them.

2. Any dispute which is not settled by negotiation shall be submitted to arbitration if any one of the Contracting States in dispute so requests and shall be referred accordingly to one or more arbitrators selected by agreement between the States in dispute. If within theee months from the date of the request for arbitration the States in dispute are unable to agree on the selection of an arbitrator or arbitrators any of those States may request the President of the International Court of Justicè to nominate a single arbitrator to who the dispute shall be referred for decision.

3. The decision of the arbitrator or arbitrators appointed under the preceding paragraph shall be binding on the Contracting States concerned.

Article 16.

1. After this Protocol has been in force for three years, any Contracting State may, by notification to the Secretary-General of the United Nations, request that a conference be convened for the purpose of reviewing the Protocol. The Secretary-General shall notify all Contracting States of the request and a review conference shall be convened by the Secretary-General if, within a period of four months following the date of notification by the Secretary-General, not less that one-half of the Contracting States notify him of their concurrence with the request.

2. If a conference is convened in accordance with the preceding paragraph, the Secretary-General shall notify all Contracting States and invite them to submit within a period of three months such proposals as they may wish the conference to consider. The Secretary General shall circulate to all Contracting States the provisional agenha for the conference together

with the texts of such proposals at least three months before the date on which the conference is to meet.

3. The Secretary-General shall invite to any conference convened in accordance with this article all Contracting States and all other States Members of the United Nations or of any of the specialized agencies.

Article 17.

1. Any Contracting State may propose one or more amendments to this Protocol. The text of any proposed amendment shall be transmitted to the Secretary-General of the United Nations who shall circulate it to all Contracting States.

2. Any proposed amendment circulated in accordance with the preceding paragraph shall be deemed to be accepted if no Contracting State expresses an objection within a period of six months following the date of circulation of the proposed amendment by the Secretary-General.

3. The Secretary-General shall notify as soon as possible all Contracting States whether an objection to the proposed amendment has been expressed, and if no such objection has been expressed, the amendment shall enter into force for all Contracting States three months after the expiration of the period of six months referred to in the preceding paragraph.

Article 18.

The Secretary-General of the United Nations shall notify all Member States of the United Nations and all other States invited to attend the Conference of the following :

(a) Signatures, ratifications and accessions, received in accordance with articles 8 and 9;

(b) The date upon which this Protocol shall enter into force in accordance with article 10;

(c) Denunciations received in accordance with article 11 ;

(d) The abrogation of this Protocol in accordance with article 12 ;

(e) Notifications received under article 13 ;

(f) Entry into force of any amendment in accordance with article 17,

Article 19.

The original of this Protocol shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations who shall transmit certified copies thereof to all Members of the United Nations and all other States invited to the Conference.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized there-to, have signed this Protocol.

DONE at New York, this fourth day of June one thousand nine hundred and fifty four, in a single copy in the English, French and Spanish languages, each text being equally authentic.

The Secretary-General is requested to prepare and authoritative translation of this Protocol in the Chinese and Russian languages and to add the Chinese and Russian texts to the English, French and Spanish texts when transmitting certified copies there of to the States in accordance with article 19 of this Protocol.

ANNEX

MODEL DECLARATION

(To be made out in the language of the exporting country with a translation into English or French).

DECLARATION

for the TEMPORARY FREE ADMISSION of tourist publicity material , without entering into a bond in respect of import duties and import taxes or depositing such duties or taxes.

The (name of organisation) is forwarding herewith the following tourist publicity material ,addressed to its accredited representative (or the approved correspondent) whose name appears below, for temporary importation, on condition that it shall be re-exported within a period of twelve months and that it will be used solely for the purpose of inducing tourists to visit the country exporting the material.

The (name of organisation) undertakes not to dispose of, either gratis or against payment, the articles temporarily imported without the consent of the Customs Administration of the country importing the material and without having first complied with any formalities required by that Administration.

This material is imported temporarily on the responsibility and against the guarantee of the accredited representative or the approved correspondent whose name appears below.

(a) List of the material:

..... .....

..... .....

(b) Name and address of the accredited representative or correspondent to whom the material is consigned:

..... .....

..... .....

(Date, signature and stamp of the official national tourist agency of the country of despatch).

FINAL ACT OF THE UNITED NATIONS CONFERENCE ON CUSTOMS FORMALITIES FOR THE TEMPORARY IMPORTATION OF PRIVATE ROAD MOTOR VEHICLES AND FOR TOURISM

1. The United Nations Conference on Customs Formalities for the Temporary Importation of Private Road Motor Vehicles and for Tourism was convened by the Secretary-General of the United Nations in accordance with resolution 468 F (XV) adopted by the Economic and Social Council on 15 April 1953. This resolution reads as follows:

«The Economic and Social Council,

«Referring to resolution 5 of the Transport and Communications Commission on the subject of Customs formalities for the temporary importation of private vehicles and for tourism,

«Instructs the Secretary-General:

«(a) To convene as early as possible in 1954, and preferably in Geneva, a conference of governments for the conclusion on a world-wide basis of two conventions relating to Customs formalities, namely:

«(i) For the temporary importation of private road motor vehicles carrying persons and the equipment of such vehicles;

«(ii) For tourism (i. e., the personal effects of tourists travelling by any means of transport);

«(b) To circulate to all the governments invited to the conference:

«(i) The Secretary-General's report entitled Customs Formalities for the Temporary Importation of Private Vehicles and for Tourism containing drafts of such con ventions and comments thereon; and

«(ii) The relevant part of the report of the Transport and Communications Commission (sixth session);

«(c) To invite governments which have not yet done so to transmit their comments on the texts contained in documents E/CN. 2/135 and Corr. 1 and 2 and Add. 1 and 2;

«(d) To draw up a provisional agenda for the confereuce and to prepare provisional rules of procedure for it:

«(e) (i) To invite to participate in the conference all States Members of the United Nations or any of the specialized agencies,

«(ii) To request the governments of the States invited to give their delegates full powers to sign, subject to ratification, such conventions as may be concluded at the conference;

«(f) To invite the specialized agencies, intergovernmental organizations and international organizations in this field, as may be appropriate, to send observers to the conference;

«(g) To invite territories which are not fully responsible for their foreign relations but which are self-governing in the fields covered by the terms of reference of the conference, to attend the conference without the right to vote;

«(h) To designate an executive secretary and provide the conference with the necessary staff and services».

2. In accordance with the terms of paragraph 1 (e) (i) of the above resolution, the following States were invited by the Sercetary-General to participate in the Conference :

Afghanistan, Albania, Algentina, Australia, Austria, Belgium, Bolivia, Brazil, Bulgaria, Burma, Byelorussian Soviet Socialist Republic, Cambodia, Canada, Ceylon, Chile, China, Colombia, Costa Rica, Cuba, Czechoslovakia, Denmark, Dominican Republic, Ecuador, Egypt, El Salvador, Ethiopia, Finland, France, Federal Republic of Germany, Greece, Guatemala, Haiti, Honduras, Hungary, Iceland, India, Indonesia, Iran, Iraq, Ireland, Israel, Italy, Japan, Hashemite Kingdom of the Jordan, Republic of Korea, Laos, Lebanon, Liberia, Libya, Luxembourg, Mexico, Monaco, Nepal, Netherlands, New Zealand, Nicaragua, Norway, Pakistan, Panama, Paraguay, Peru, Philippines, Poland, Portugal,Romania, San Marino, Saudi Arabia, Spain, Sweden, Switzerland, Syria, Thailand, Turkey, Ukrainian Soviet Socialist Republic Union of South Africa, Union of Soviet Socialist Republics, United Kingdom of Great Britain, and Northern Ireland, United States of America, Uruguay, Vatican City, Venezuela, Viet-Nam Yemen, Yugoslavia.

3. The United Nations Conference on Customs Formalities for the Temporary Importation of Private Road Motor Vechicles and for Tourism was held at the United Nations Headquarters, New York, from 11 May to 4 June 1954.

4. The Governments of the following States were represented at the Conference by representatives :

Argentina, Australia, Austria, Belgium, Bolivia, Burma, Cambodia, Canada, Ceylon, Chile, China, Columbia, Costa Rica, Cuba, Dominican Republic, Ecuador, Egypt, France, Federal Republic of Germany, Guatemala, Haiti, Honduras, India, Iran, Israel, Italy, Japan, Hashemite, Kingdom of the Jordan, Lebanon, Luxembourg, Mexico, Monaco, Netherlands, Panama, Peru, Philippines, Portugal, San Marino, Spain, Syria, Sweden, Switzerland, United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, United States of America, Uruguay, Vatican City, Yugoslavia.

The Governments of the following States sent observers to the Conference :

Brazil, Denmark, Finland, Greece, Hungary. Iraq Thailand, Turkey.

The following organizations were represented at the Conference :

A. Specialized agencies :

United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization ;

B. Other intergovernmental organizations :

Customs Co-operation Council,
Organization of American States,
Organization for European Economic Co-operation;

C. Non-governmental organizations in consultative status with the Economic and Social Council :

Category A.

International Chamber of Commerce ;

Category B :

Inter-American Federation of Automobile Clubs,
International Automobile Federation,
International Touring Alliance,
International Air Transport Association,
International Road Federation,
International Union of Official Travel Organizations;

D. Other non-governmental organizations :

Caribbean Tourist Association.

5. In accordance with Rules 52,54 and 55 of the Rules of Procedure adopted by the Conference, the observers and the representatives of the above-mentioned organizations participated in the work of the Conference without the right of vote.

6. The Conference elected as President Mr. Philippe de Seynes (France) and Mr. A. S. Lall (India) and Mr. Orencio Nodarse (Cuba) respectively as First and Second Vice-Chairman.

7. The Conference set up a Credentials Committee which elected as Chairman Mr. H. Scheltema (Netherlands) and two Working Parties which elected respectively as Chairmen: Mr. Franz Luethi (Switzerland) and Mr. Charles Hopchet (Belgium).

A Legal Committee was also set up, which elected Mr. G. de Sydow (Sweden) as Chairman.

8. Working Party I adopted as a basis for its discussion the provisions of the Draft International Customs Convention on Touring, prepared by the Economic Commission for Europe, which were relevant to Customs formalities for the temporary importation of private road motor vehicles;

Working Party II adopted as a basis for its discussions the Draft Convention on the Concessions and Facilities to be Granted to Tourists, submitted by the Government of France, which was based in part on the draft convention of the Economic Commission for Europe referred to above.

9. The deliberations of the Conference are recorded in the summary records of the respective Working Parties and of the plenary meetings.

10. The Conference adopted and opened for signature the following instruments:

A Convention concerning Customs Facilities for Touring;

An Additional Protocol to the Convention concerning Customs Facilities for Touring, relating to the Importation of Tourist Publicity Documents and Material; and

A Customs Convention on the Temporary Importation of Private Road Vehicles.

11. In the course of its work the Conference reached certain other decisions, recommendations and declarations which are hereby placed on record:

I. In relation to the Convention on Customs Facilities for Touring; to the Additional Protocol to the Convention on Customs Facilities for Touring, relating to the importation of Tourist Publicity Documents and Material; and to the Customs Convention on the Temporary Importation of Private Road Vehicles:

(a) That the terms of these Agreements set out minimum facilities, which are less than those allowed by many of the Contracting States. The Contracting States will endeavour to increase the facilities which they now grant;

(b) That the Contracting States reserve the right to grant the same advantages to persons residing in non-contracting States;

(c) That it is understood that the grant of free admission shall not preclude the levying of small charges in the nature of statistical fees.

II. In relation to the Convention on Customs Facilities for Touring:

(a) That the Contracting States shall endeavour to make all arrangements to acquaint tourists by all appropriate means (folders, posters, notices, loudspeakers in stations, etc.), with the regulations with which they must comply and the facilities granted to them in their respective territories;

(b) That the Contracting States shall endeavour to dispense with a written declaration for the articles and commodities covered by the Convention;

(c) (i) Admission of a reservation by Egypt to the Convention concerning Customs Facilities for Touring in the following terms:

«The Delegation of Egypt reserves its Government's right to withhold the advantages provided for by the Convention concerning Customs Facilities for Touring from any person who, while visiting Egypt as a tourist, takes up employment with or without pay».

(ii) Admission of a reservation by Guatemala in respect of articles 1 and 19 of the Convention concerning Customs Facilities for Touring in the following terms :

«The Guatemalan Government reserves the right :

«(1) Not to consider as tourists persons who enter the country for business as provided in article, 1 ;

«(2) Not to accept the provisions of article 19 in respect of territories in dispute which are under the de facto administration of another State».

(iii) Admission of a reservation by Haiti to the Convention concerning Customs Facilities for Touring in the following terms :

«The Delegation of Haiti reserves its Government's right to withhold the advantages provided for by the Convention concerning Customs Facilities for Touring from any person who, while visiting Haiti as a tourist, accepts any paid employment or engages in any other form of gainful occupation».

(iv) Admission of a reservation by Lebanon to the Convention concerning Customs Facilities for Touring in the following terms :

«The Delegation of Lebanon reserves its right to withhold the advantages provided for by the Convention concerning Customs Facilities for Touring from any person who, while visiting Lebanon as a tourist, takes up paid employment or any other form of gainful occupation».

(v) Admission of a reservation by Sweden in respect of article 3 of the Convention concerning Customs Facilities for Touring in the following terms :

«Notwithstanding the provisions of article 3 of the Convention concerning Customs Facilities for Touring, the Scandinavian countries shall be permitted to make special rules applicable to persons residing in those countries».

III. In relation to the Additional Protocol to the Convention on Customs Facilities for Touring, relating to the Importation of Tourist Publicity Documents and Material :

(a) The Conference took note that two agreements have already been concluded, covering similar matter, namely the Agreement on the Importation of Educational, Scientific and Cultural Materials adopted under the auspices of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, which came into force on 21 May 1952 and the International Convention to Facilitate the Importation of Commercial Samples and Advertising Material concluded under the auspices of the United Nations and signed at Geneva on 7 November 1952.

(b) Admission of a reservation by the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland in respect of article 2 to the Additional Protocol of the Convention concerning Customs Facilities for Touring, relating to the Importation of Tourist Publicity Documents and Material in the following terms :

«The United Kingdom shall not be bound by article 2 of the Additional Protocol in so far as it refers to unframed photographs and unframed photographic enlargements; but undertakes to allow the temporary duty and tax free admission of these articles under the provisions applicable to article 3 of the Protocol».

.....

12. The Conference took note of the provisions of article V of the Agreement providing for the provisional application of the Draft International Customs Conventions on Touring, on Commercial Road Vehicles and on the International Transport of Goods by Road done at Geneva on 16 June 1949, which provides that:

«In the event that the world-wide Conventions contemplated in the second paragraph of the Preamble should be concluded, and upon their entry into force, any Government party to this Agreement which becomes a party to one or more of those Conventions shall automatically be regarded as having denounced the present Agreement with respect to the Draft Convention or Conventions corresponding to any of those Conventions to which that Government has become a party».

13. The original of the present Final Act shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations who will send certified copies thereof to each of the States invited to participate in the Conference.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned representatives and observers have signed this Fianl Act at the Headquarters of the United Nations, New-York, this fourth day of June, one thousand nine hundred and fifty-four, in a single copy in the English, French and Spanish languages, each text being equally authentic.

The Secretary-General is requested to prepare an authoritative translation of this Final Act in the Chinese and Russian languages and to add the Chinese and Russian texts to the English, French and Spanish texts when transmitting certified copies thereof to the States in accordance with the provisions of paragraph 13 above.

Βεβαιοῦται ἡ ἀκρίβεια τοῦ γαλλικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ κειμένου, ληφθέντος ἐκ τοῦ παρὰ τῇ Συμβατικῇ Διευθύνσει τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν τηρουμένου ἀντιτύπου, δεόντως κεκυρωμένου ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου Διευθυντοῦ τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ο.Η.Ε.

Ὁ Τμηματάρχης
τοῦ Γ' Τμήματος τῆς Συμβατικῆς Διευθύνσεως
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΣΑΛΤΑΣ

---

## ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Ἀφορῶσα εἰς τελωνειακὰς διευκολύνσεις διὰ τὸν Τουρισμόν.

Τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη,

Ἐπιθυμοῦντα νὰ διευκολύνουν τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ διεθνοῦς Τουρισμοῦ.

Ἀπεφάσισαν νὰ συνάψουν Σύμβασιν καὶ συνεφώνησαν τὰ ἀκόλουθα :

Ἄρθρον 1.

Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως :

(α) Διὰ τοῦ ὅρου «εἰσαγωγικοὶ δασμοὶ καὶ φόροι» νοοῦνται οὐχὶ μόνον οἱ τελωνειακοὶ δασμοί, ἀλλ' ἐπίσης καὶ οἱαδήποτε δικαιώματα καὶ φόροι, ἅτινα ἐπιβάλλονται κατὰ τὴν εἰσαγωγήν.

(β) Διὰ τοῦ ὅρου «περιηγητὴς» νοεῖται πᾶν πρόσωπον, ἄνευ διακρίσεως λόγῳ φυλετικῆς καταγωγῆς, φύλου,

γλώσσης ἢ θρησκείας, τὸ ὁποῖον εἰσέρχεται εἰς τὴν ἐπικράτειαν ἑνὸς Συμβαλλομένου Κράτους, ἑτέρου ἐκείνου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου διαμένει συνήθως, καὶ παραμένει ἐντὸς αὐτῆς οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 24 ὡρῶν καὶ οὐχὶ πλέον τῶν ἓξ μηνῶν κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς περιόδου 12 μηνῶν, διὰ νομίμους καὶ οὐχὶ λόγῳ μεταναστεύσεως σκοπούς, ὡς π.χ. τουρισμοῦ, ἀναψυχῆς, ἀθλήσεως, ὑγείας, οἰκογενειακούς, σπουδῶν, θρησκευτικοῦ προσκυνήματος ἢ ἐπαγγελματικούς.

(γ) Διὰ τοῦ ὅρου «τίτλος προσωρινῶς εἰσαγωγῆς» νοεῖται τὸ τελωνειακὸν ἔγγραφον, δι' οὗ βεβαιοῦται ἡ ἐγγύησις ἢ ἡ παρακατάθεσις τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ φόρων τῶν ὀφειλομένων ἐν περιπτώσει μὴ ἐπανεξαγωγῆς τῶν εἰσαχθέντων προσωρινῶς εἰδῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ἑτέρων προϋποθέσεων καθοριζομένων ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἕκαστον τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ ἐπιτρέπῃ τὴν προσωρινὴν εἰσαγωγήν, ἐλευθέρων εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ φόρων, τῶν προσωπικῶν εἰδῶν τῶν εἰσαγομένων ὑπὸ περιηγητοῦ, ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι τὰεἴδη ταῦτα προορίζονται διὰ τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ χρῆσιν, ὅτι τὰ φέρει μεθ' ἑαυτοῦ ἢ ἐντὸς τῶν συνοδευομένων παρ' αὐτοῦ ἀποσκευῶν, ὅτι δὲν ὑφίσταται ὑπόνοια καταστρατηγήσεως καὶ ὅτι τὰ προσωπικὰ ταῦτα εἴδη θὰ ἐπανεξαχθοῦν ὑπὸ τούτου κατὰ τὴν ἔξοδόν του ἐκ τῆς χώρας.

2. Διὰ τοῦ ὅρου «προσωπικὰ εἴδη» νοοῦνται ἅπαντα τὰ εἴδη ἐνδύσεως καὶ ἕτερα ἀντικείμενα καινουργῆ ἢ μεταχειρισμένα, ἅτινα ἀπαιτοῦνται διὰ τὰς προσωπικὰς καὶ εὐλόγους ἀνάγκας τοῦ περιηγητοῦ, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν ἁπασῶν τῶν συνθηκῶν τοῦ ταξειδίου του, ἐξαιρουμένων ὅλων τῶν ἐμπορευμάτων τῶν εἰσαγομένων δι' ἐμπορικοὺς σκοπούς.

3. Τὰ προσωπικὰ εἴδη περιλαμβάνουν, μεταξὺ ἄλλων, τὰ ἀκόλουθα ἀντικείμενα ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι ταῦτα θεωροῦνται ὡς τρεχούσης χρησιμοποιήσεως :

— προσωπικὰ κοσμήματα,
— μία φωτογραφικὴ μηχανὴ μετὰ δώδεκα πλακῶν ἢ πέντε κυλίνδρων φωτογραφικῆς ταινίας (φίλμ),
— μία μικρὰ κινηματογραφικὴ μηχανὴ λήψεως, μετὰ δύο κυλίνδρων κινηματογραφικῆς ταινίας (φίλμ),
— ἕν ζεῦγος κυαλίων,
— ἕν φορητὸν μουσικὸν ὄργανον,
— ἕν φορητὸν γραμμόφωνον, μετὰ δέκα δίσκων,
— ἕν φορητὸν ραδιόφωνον,
— μία φορητὴ γραφομηχανή,
— ἕν χειραμαξίδιον βρεφῶν,
— μία σκηνὴ καὶ ἕτερος ἐξοπλισμὸς κατασκηνώσεως,
— ἐξοπλισμὸς καὶ εἴδη ἀθλήσεως (κάλαμος ἁλιείας μετὰ μηχανισμοῦ περιελίξεως νήματος, ἕν ὅπλον κυνηγίου, μετὰ πεντήκοντα φυσιγγίων, ἕν ποδήλατον, ἕν κανώ, ἢ καγιάκ, μήκους κάτω τῶν πέντε καὶ ἡμίσεος μέτρων, ἕν ζεῦγος σκί, δύο ρακέτται τέννις καὶ ἕτερα παρόμοια εἴδη).

Ἄρθρον 3.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ἑτέρων προϋποθέσεων καθοριζομένων ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἕκαστον τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ ἐπιτρέπῃ τὴν εἰσαγωγήν, ἐλευθέρων εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ φόρων, τῶν κάτωθι εἰδῶν, εἰσαγομένων ὑπὸ περιηγητοῦ διὰ προσωπικήν του χρῆσιν, ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι τὰ εἴδη ταῦτα φέρει οὗτος μεθ' ἑαυτοῦ ἢ ἐντὸς τῶν συνοδευομένων παρ' αὐτοῦ χειραποσκευῶν καὶ ὅτι δὲν ὑφίσταται ὑπόνοια καταστρατηγήσεως :

(α) 200 σιγαρέττα ἢ 50 σιγάρα ἢ 250 γραμμάρια καπνοῦ ἢ μία σειρὰ τῶν προϊόντων τούτων, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι τὸ συνολικὸν βάρος δὲν ὑπερβαίνει τὰ 250 γραμμάρια.

(β) Μία φιάλη οἴνου, κανονικῆς περιεκτικότητος καὶ ἓν τέταρτον τοῦ λίτρου οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν.

(γ) Ἓν τέταρτον τοῦ λίτρου ὕδατος καλλωπισμοῦ καὶ μία μικρὰ ποσότης ἀρώματος.

Ἄρθρον 4.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ἑτέρων προϋποθέσεων, καθοριζομένων ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἕκαστον τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ παρέχῃ εἰς τὸν περιηγητήν, ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίσταται ὑπόνοια καταστρατηγήσεως :

(α) Ἔγκρισιν εἰσαγωγῆς ὑπὸ διαμετακόμισιν (In Transit) καὶ ἄνευ τίτλου προσωρινῆς εἰσαγωγῆς, ἀναμνηστικῶν ταξειδίου, συνολικῆς ἀξίας οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν πεντήκοντα δολλαρίων, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὰ ἀναμνηστικὰ ταῦτα φέρονται ὑπὸ τοῦ προσώπου μεθ' ἑαυτοῦ ἢ ἐντὸς τῶν συνοδευομένων παρ' αὐτοῦ ἀποσκευῶν καὶ ὅτι ταῦτα δὲν προορίζονται διὰ σκοποὺς ἐμπορικούς.

(β) Ἔγκρισιν ἐξαγωγῆς, ἄνευ συναλλαγματικῶν διατυπώσεων καὶ ἐλευθέρων ἐξαγωγικῶν τελῶν, ἀναμνηστικῶν ταξειδίου, ἅτινα ὁ περιηγητὴς ἠγόρασεν ἐν τῇ χώρᾳ, συνολικῆς ἀξίας οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν ἑκατὸν δολλαρίων, ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι ταῦτα φέρονται ὑπὸ τοῦ προσώπου μεθ' ἑαυτοῦ ἢ ἐντὸς τῶν συνοδευομένων παρ' αὐτοῦ ἀποσκευῶν καὶ ὅτι δὲν προορίζονται διὰ σκοποὺς ἐμπορικούς.

Ἄρθρον 5.

Ἕκαστον τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ, ὅπως τὰ ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 ἀναφερομένων εἰδῶν μεγάλης ἀξίας τοιαῦτα τίθενται ὑπὸ τὴν κάλυψιν ἑνὸς τίτλου προσωρινῆς εἰσαγωγῆς.

Ἄρθρον 6.

Τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη θὰ προσπαθήσουν ὅπως ἀποφύγουν τὴν καθιέρωσιν τελωνειακῶν διατυπώσεων, αἵτινες θὰ εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα τὴν παρεμπόδισιν τῆς ἀναπτύξεως τοῦ διεθνοῦς Τουρισμοῦ.

Ἄρθρον 7.

Πρὸς τὸν σκοπόν, ὅπως ἐπιταχυνθῇ ἡ ἐκπλήρωσις τῶν τελωνειακῶν διατυπώσεων, τὰ ὅμορα συμβαλλόμενα κράτη θὰ προσπαθήσουν, ὅπως τοποθετήσουν συγκεντρωμένας ὁμοῦ τὰς ἀντιστοίχους τελωνειακάς των ἐγκαταστάσεις καὶ καθορίσουν τὸ αὐτὸ ὡράριον λειτουργίας τῶν ἀντιστοίχων Γραφείων καὶ τῶν τελωνειακῶν φυλακείων των.

Ἄρθρον 8.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει παρακωλύουν τὴν ἐφαρμογὴν ἀστυνομικῶν ἢ ἑτέρων κανονισμῶν, ἀφορώντων εἰς τὴν εἰσαγωγήν, κατοχὴν καὶ μεταφορὰν ὅπλων καὶ πυρομαχικῶν.

Ἄρθρον 9.

Ἕκαστον τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἀναγνωρίζει, ὅτι αἱ ὑπ' αὐτοῦ ἐπιβαλλόμεναι κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν τῶν ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως προβλεπομένων εἰδῶν ἀπαγορεύσεις ἐφαρμόζονται μόνον, καθ' ὃ μέτρον ἀπορρέουν αὗται ἐκ λόγων μὴ οἰκονομικῶν, ὡς π.χ. ἐκ λόγων δημοσίων ἠθῶν, δημοσίας ἀσφαλείας, ὑγειονομικῶν, δημοσίας ὑγείας, κτηνιατρικῶν ἢ φυτοπαθολογικῶν.

Ἄρθρον 10.

Αἱ ἀπαλλαγαὶ καὶ ἕτεραι διευκολύνσεις, προβλεπόμεναι ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως, δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῆς συνοριακῆς διακινήσεως.

Δὲν ἐφαρμόζονται αὗται, ἔτι περισσότερον, αὐτομάτως :

(α) Εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν δι' ἓν ὡρισμένον προϊὸν ἢ εἶδος ἡ συνολικὴ εἰσαγομένη ποσότης τούτου ὑπὸ τοῦ περιηγητοῦ ὑπερβαίνει αἰσθητῶς τὸ καθοριζόμενον διὰ τῆς παρούσης Συμβάσεως ὅριον.

(β) Εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν περιηγητὴς εἰσέρχεται εἰς τὴν χώραν εἰσαγωγῆς πλέον τῆς μιᾶς φορᾶς κατὰ μῆνα.

(γ) Εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν πρόκειται περὶ περιηγητοῦ ἡλικίας κάτω τῶν 17 ἐτῶν.

Ἄρθρον 11.

Ἐν περιπτώσει λαθρεμπορίας, παραβάσεως ἢ καταστρατηγήσεως, τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη θὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα

νὰ προβαίνουν εἰς τὰς δεούσας ἐνεργείας πρὸς εἴσπραξιν τῶν ἀντιστοίχων εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ φόρων, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὴν ἐπιβολὴν οἱωνδήποτε ποινῶν ἐπὶ τῶν ὑπευθύνων, οἵτινες εἶχον τύχει τῶν ἀπαλλαγῶν τούτων ἢ ἑτέρων διευκολύνσεων.

Ἄρθρον 12.

Πᾶσα παράβασις τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως, πᾶσα ἀντικατάστασις, ψευδὴς δήλωσις ἢ ἐνέργεια, ἔχουσα ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ὠφεληθῇ, ὡς μὴ ἔδει, ἓν πρόσωπον ἢ ἀντικείμενον τοῦ καθεστῶτος εἰσαγωγῆς τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἐκθέτει τὸν παραβάτην, ἐντὸς τῆς χώρας εἰς ἣν διεπράχθη ἡ παράβασις, εἰς τὰς ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας ταύτης προβλεπομένας κυρώσεις.

Ἄρθρον 13.

Οὐδεμία τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀποκλείει τὸ δικαίωμα τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, ἅτινα μετέχουν μιᾶς τελωνειακῆς ἢ οἰκονομικῆς ἑνώσεως, ὅπως καθορίζουν εἰδικοὺς κανόνας ἐφαρμοζομένους ἐπὶ προσώπων, τὰ ὁποῖα διαμένουν ἐντὸς τῶν χωρῶν τῶν μετεχουσῶν τῆς ἑνώσεως ταύτης.

Ἄρθρον 14.

1. Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ παραμείνῃ ἀνοικτὴ πρὸς ὑπογραφὴν μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1954, διὰ λογαριασμὸν οἱουδήποτε Κράτους μέλους τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ὡς καὶ οἱουδήποτε ἑτέρου Κράτους προσκληθέντος νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν Διάσκεψιν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἐπὶ τῶν τελωνειακῶν διατυπώσεων τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὴν προσωρινὴν εἰσαγωγὴν αὐτοκινήτων περιηγήσεως καὶ εἰς τὸν Τουρισμόν, συγκληθεῖσαν ἐν Ν. Ὑόρκῃ, κατὰ τοὺς μῆνας Μάϊον καὶ Ἰούνιον 1954 καὶ καλουμένην ἐφ' ἑξῆς ὡς «Ἡ Διάσκεψις».

2. Ἡ παροῦσα Σύμβασις ὑπόκειται εἰς ἐπικύρωσιν, τὰ δὲ ὄργανα ἐπικυρώσεως θὰ κατατεθοῦν παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 15.

1. Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1955, ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ παραμείνῃ ἀνοικτὴ πρὸς προσχώρησιν ὑπὸ οἱουδήποτε Κράτους ἀναφερομένου ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 14, ὡς καὶ ὑφ' οἱουδήποτε ἑτέρου Κράτους προσκληθέντος πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ καὶ Κοινωνικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Θὰ παραμείνῃ ἐπίσης ἀνοικτὴ πρὸς προσχώρησιν διὰ λογαριασμὸν οἱουδήποτε ἐδάφους ὑπὸ κηδεμονίαν, οὗτινος ὁ Ὀργανισμὸς Ἡνωμένων Ἐθνῶν τυγχάνει ἡ Διοικοῦσα Ἀρχή.

2. Ἡ προσχώρησις πραγματοποιεῖται διὰ τῆς καταθέσεως ἑνὸς ὀργάνου προσχωρήσεως παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 16.

1. Ἡ παροῦσα Σύμβασις τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς ἐνενηκοστῆς ἡμέρας, ἥτις ἕπεται τῆς ἡμερομηνίας καταθέσεως τοῦ δεκάτου πέμπτου ὀργάνου ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως ἄνευ ἐπιφυλάξεων ἢ μετ' ἐπιφυλάξεων γενομένων ἀποδεκτῶν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 20.

2. Δι' ἕκαστον Κράτος, ὅπερ ἐπικυροῖ τὴν Σύμβασιν ἢ προσχωρεῖ εἰς ταύτην μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν καταθέσεως τοῦ δεκάτου πέμπτου ὀργάνου ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως, συμφώνως πρὸς τὴν προδιαληφθεῖσαν παράγραφον, ἡ Σύμβασις τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς ἐνενηκοστῆς ἡμέρας, ἥτις ἕπεται τῆς ἡμερομηνίας τῆς καταθέσεως ὑπὸ τοῦ Κράτους τούτου τοῦ ὀργάνου αὐτοῦ ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως ἄνευ ἐπιφυλάξεων ἢ μετ' ἐπιφυλάξεων γενομένων ἀποδεκτῶν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 20.

Ἄρθρον 17.

1. Μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως, οἱονδήποτε τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δύναται νὰ καταγγείλῃ ταύτην διὰ γνωστοποιήσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

2. Ἡ καταγγελία ἐπιφέρει ἀποτελέσματα δέκα πέντε μῆνας μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν καταθέσεως παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν τῆς περὶ ταύτης γνωστοποιήσεως.

Ἄρθρον 18.

Ἡ Σύμβασις παύει ἰσχύουσα ἐάν, ἐπὶ μίαν περίοδον δώδεκα συναπτῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος της, ὁ ἀριθμὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν εἶναι κατώτερος τῶν ὀκτὼ τοιούτων.

Ἄρθρον 19.

1. Οἱονδήποτε Κράτος δύναται, κατὰ τὸν χρόνον καταθέσεως τοῦ ὀργάνου ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως ἢ εἰς οἱονδήποτε μεταγενέστερον χρόνον, νὰ δηλώσῃ, διὰ γνωστοποιήσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ὅτι ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ ἐφαρμόζηται ἐπὶ τοῦ συνόλου ἢ μέρους τῶν Ἐδαφῶν, διὰ τὰς διεθνεῖς σχέσεις τῶν ὁποίων εἶναι τοῦτο ὑπεύθυνον. Ἡ Σύμβασις θὰ ἐφαρμόζηται ἐπὶ τῶν ἐν τῇ γνωστοποιήσει μνημονευομένων Ἐδαφῶν, εἴτε ἀπὸ τῆς ἐνενηκοστῆς ἡμέρας μετὰ τὴν λῆψιν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος γνωστοποιήσεως ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ἐφ' ὅσον ἡ γνωστοποίησις αὕτη δὲν συνοδεύεται ὑπὸ ἐπιφυλάξεώς τινος, εἴτε ἀπὸ τῆς ἐνενηκοστῆς ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἡ γνωστοποίησις θὰ ἐπιφέρῃ ἀποτελέσματα συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 20, εἴτε ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν ἡ Σύμβασις τίθεται ἐν ἰσχύϊ διὰ τὸ ἐνδιαφερόμενον Κράτος, τῆς μεταγενεστέρας τῶν ἡμερομηνιῶν τούτων ἐπικρατούσης.

2. Οἱονδήποτε Κράτος, ὅπερ ἤθελε προβῆ εἰς δήλωσιν, συμφώνως τῇ προδιαληφθείσῃ παραγράφῳ, ἐπεκτάσεως τῆς Συμβάσεως ἐπὶ οἱουδήποτε Ἐδάφους, διὰ τὰς διεθνεῖς σχέσεις τοῦ ὁποίου εἶναι τοῦτο ὑπεύθυνον, θὰ δύναται νὰ καταγγείλῃ τὴν Σύμβασιν κεχωρισμένως, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ Ἔδαφος τοῦτο, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 17.

Ἄρθρον 20.

1. Ἐπιφυλάξεις ἐπὶ τῆς παρούσης Συμβάσεως, γενόμεναι πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς Τελικῆς Πράξεως, γίνονται δεκταί, ἐφ' ὅσον θὰ ἔχουν γίνει προηγουμένως ἀποδεκταὶ ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῶν Μελῶν τῆς Διασκέψεως καὶ θὰ ἔχουν συμπεριληφθῆ εἰς τὴν Τελικὴν Πρᾶξιν.

2. Ἐπιφυλάξεις, γενόμεναι μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Τελικῆς Πράξεως, δὲν θὰ γίνουν ἀποδεκταί, ἐὰν διατυπωθῇ ἀντίρρησις ὑπο τοῦ ἑνὸς τρίτου τῶν ὑπογραψάντων Κρατῶν ἢ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, ὡς κατωτέρω προβλέπεται.

3. Τὸ κείμενον οἱασδήποτε ἐπιφυλάξεως, ὑποβαλλόμενον εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους τινὸς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπογραφῆς, τῆς καταθέσεως τοῦ ὀργάνου ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως, ἢ γνωστοποιήσεως τινὸς κατὰ τὸ ἄρθρον 19, θὰ κοινοποιηθῇ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως εἰς ἅπαντα τὰ Κράτη, ἅτινα θὰ ἔχουν, κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον, ὑπογράψει, ἐπικυρώσει ἢ προσχωρήσει εἰς τὴν Σύμβασιν. Ἐὰν τὸ ἓν τρίτον τῶν Κρατῶν τούτων διατυπώσῃ ἀντίρρησιν ἐντὸς ἐνενήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς κοινοποιήσεως, ἡ ἐπιφύλαξις δὲν γίνεται ἀποδεκτή. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς γνωστοποιεῖ εἰς ἅπαντα τὰ Κράτη, τὰ ἀναφερόμενα ἐν τῇ παρούσῃ παραγράφῳ, οἱανδήποτε περιελθοῦσαν αὐτῷ ἀντίρρησιν, καθὼς καὶ τὴν ἀποδοχὴν ἢ ἀπόρριψιν τῆς ἐπιφυλάξεως.

4. Πᾶσα ἀντίρρησις, γενομένην ὑπὸ τοῦ Κράτους τινός, ὅπερ θὰ ἔχῃ ὑπογράψει, ἀλλ' οὐχὶ ἐπικυρώσει τὴν Σύμβασιν, θὰ παύσῃ ἐπιφέρουσα ἀποτελέσματα, ἐὰν, ἐντὸς ἐννέα μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καταθέσεως τῆς ἀντιρρήσεως ταύτης, τὸ διατυπῶσαν τὴν ἀντίρρησιν Κράτος δὲν θὰ ἔχῃ ἐπικυρώσει τὴν Σύμβασιν.

Ἐὰν τὸ γεγονός, ὅτι μία ἀντίρρησις παύει ἔχουσα ἀποτελέσματα, ἔχει ὡς ἐπακόλουθον τὴν ἀποδοχὴν ἐπιφυλάξεώς τινος κατ' ἐφαρμογὴν τῆς προηγουμένης παραγράφου, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς ἐνημερώνει περὶ τούτου τὰ ἐν τῇ παρα-

γράφῳ ταύτῃ ἀναφερόμενα Κράτη. Τὸ κείμενον οἱασδήποτε ἐπιφυλάξεως δὲν κοινοποιεῖται εἰς οἱονδήποτε ὑπογράψαν Κράτος, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐὰν τὸ Κράτος τοῦτο δὲν ἔχῃ ἐπικυρώσει τὴν Συμβασιν ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς παρ' αὐτοῦ ὑπογραφῆς της.

Τὸ Κράτος, ὅπερ ὑποβάλλει τὴν ἐπιφύλαξιν, δύναται νὰ ἀνακαλέσῃ ταύτην ἐντὸς προθεσμίας δώδεκα μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς προβλεπομένης ἐν παραγράφῳ 3 κοινοποιήσεως τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, διὰ τῆς ὁποίας ἀνακοινοῦται ἡ ἀπόρριψις τῆς ἐπιφυλάξεως κατὰ τὴν προβλεπομένην ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ διαδικασίαν. Τὸ ὄργανον τῆς ἐπικυρώσεως ἢ τῆς προσχωρήσεως ἢ, κατὰ περίπτωσιν, ἡ προβλεπομένη ἐν ἄρθρῳ 19 γνωστοποίησις θὰ ἔχουν ὅθεν ἀποτελέσματα διὰ τὸ κράτος τοῦτο ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἀνακλήσεως. Κατὰ τὸ μέχρι τῆς ἀνακλήσεως χρονικὸν διάστημα τὸ ὄργανον ἢ ἡ γνωστοποίησις, κατὰ περίπτωσιν, θὰ παραμείνῃ ἄνευ ἀποτελέσματος, ἐκτὸς ἐάν, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 4 ἡ ἐπιφύλαξις γίνῃ μεταγενεστέρως ἀποδεκτή.

6. Ἐπιφυλάξεις, γενόμναι δεκταὶ συμφώνως τῷ παρόντι ἄρθρῳ, δύνανται ν' ἀποσύρωνται καθ' οἱονδήποτε χρόνον, διὰ γνωστοποιήσεως ἀπευθυνομένης εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα.

7. Τὰ Συμβαλλομένα Κράτη δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ παραχωρήσουν εἴς τι Κράτος ὅπερ διετύπωσεν ἐπιφύλαξιν, τὰ προβλεπόμενα εὐεργετήματα ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς Συμβάσεως, αἵτινες ἀποτέλεσαν ἀντικείμενον τῆς εἰρημένης ἐπιφυλάξεως. Πᾶν Κράτος, ποιούμενον χρῆσιν τῆς εὐχερείας ταύτης, γνωστοποιεῖ σχετικῶς εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα, οὗτος δὲ πληροφορεῖ περὶ τούτου ἅπαντα τὰ ὑπογράψαντα καὶ Συμβαλλόμενα Κράτη.

Ἄρθρον 21.

1. Πᾶσα διαφορὰ μεταξὺ δύο ἢ πλειόνων Συμβαλλομένων Κρατῶν, ἀφορῶσα εἰς τὴν ἑρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως, διευθετεῖται, κατὰ τὸ δυνατόν, διὰ τῆς ὁδοῦ τῶν μεταξὺ των διαπραγματεύσεων.

2. Πᾶσα διαφορά, ἥτις δὲν ἤθελε διευθετηθῇ διὰ διαπραγματεύσεων, ὑποβάλλεται εἰς διαιτησίαν, ἐὰν οἱονδήποτε τῶν ἀντιδικούντων Συμβαλλομένων Κρατῶν αἰτεῖται τοῦτο καὶ παραπέμπεται, κατ' ἀκολουθίαν, εἰς ἕνα ἢ πλείονας διαιτητάς, ἐκλεγομένους διὰ κοινῆς συμφωνίας τῶν ἀντιδικούντων. Ἐάν, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς αἰτήσεως πρὸς διαιτησίαν, τὰ ἀντιδικοῦντα Κράτη δὲν δυνηθοῦν νὰ προέλθουν εἰς συμφωνίαν ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἢ τῶν διαιτητῶν, οἱονδήποτε τῶν Κρατῶν τούτων θὰ δύναται νὰ αἰτῆται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Διεθνοῦς Δικαστηρίου, ὅπως οὗτος ὁρίσῃ μοναδικὸν διαιτητήν, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου θὰ ἀχθῇ ἡ διαφορὰ πρὸς ἐπίλυσιν.

3. Ἡ ἀπόφασις τοῦ ἢ τῶν διαιτητῶν, ὁριζομένων συμφώνως τῇ προδιαληφθείσῃ παραγράφῳ, εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰ ἐνδιαφερόμενα Συμβαλλόμενα Κράτη.

Ἄρθρον 22.

1. Μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως, οἱονδήποτε ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δύναται, διὰ γνωστοποιήσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν, νὰ αἰτῆται τὴν σύγκλησιν Διασκέψεως πρὸς τὸν σκοπὸν ἀναθεωρήσεως τῆς παρούσης Συμβάσεως. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς κοινοποιεῖ τὴν αἴτησιν ταύτην εἰς ἅπαντα τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη καὶ συγκαλεῖ Διάσκεψιν ἀναθεωρήσεως ἐάν, ἐντὸς προθεσμίας τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς γενομένης ὑπ' αὐτοῦ κοινοποιήσεως, τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν γνωρίσῃ αὐτῷ τὴν πρὸς τοῦτο συναίνεσίν του.

2. Ἐὰν μία Διάσκεψις συγκαλεῖται συμφώνως πρὸς τὴν προηγηθεῖσαν παράγραφον, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου ἅπαντα τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη καὶ θὰ καλέσῃ ταῦτα, ὅπως ὑποβάλουν, ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν, τὰς προτάσεις, ἅς ταῦτα θὰ ἐπεθύμουν, ὅπως ἐξετάσῃ ἡ Διάσκεψις. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς κοινοποιεῖ πρὸς ἅπαντα τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη τὴν προσωρινὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Διασκέψεως, ὡς καὶ τὸ κείμενον τῶν προτάσεων τούτων, τρεῖς μῆνας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως τῆς Διασκέψεως.

3. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς προσκαλεῖ εἰς πᾶσαν Διάσκεψιν, συγκαλουμένην συμφώνως τῷ παρόντι ἄρθρῳ, ἅπαντα τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη ὡς καὶ ἅπαντα τὰ ὑπόλοιπα Κράτη - μέλη τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἢ ἑνὸς τῶν εἰδικῶν αὐτοῦ ὀργανισμῶν.

Ἄρθρον 23.

1. Οἱονδήποτε Συμβαλλόμενον Κράτος δύναται νὰ προτείνῃ μίαν ἢ πλείονας τροποποιήσεις εἰς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν. Τὸ κείμενον οἱασδήποτε προτεινομένης τροποποιήσεως ὑποβάλλεται εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ὅστις διαβιβάζει τοῦτο ἐν συνεχείᾳ εἰς ἅπαντα τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη.

2. Οἱαδήποτε προτεινομένη τροποποίησις, κοινοποιηθεῖσα συμφώνως τῇ προδιαληφθείσῃ παραγράφῳ, λογίζεται ὡς γενομένη ἀποδεκτή, ἐὰν οὐδὲν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἐκφράσῃ ἀντίρρησίν τινα ἐντὸς προθεσμίας ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας κοινοποιήσεως, τῆς προταθείσης τροποποιήσεως ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως.

3. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς ἀνακοινοῖ, τὸ συντομώτερον δυνατόν, εἰς ἅπαντα τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη, ἐὰν ἔχῃ διατυπωθῇ ἀντίρρησίς τις κατὰ τῆς προτάσεως τροποποιήσεως καί, μὴ ὑπαρχούσης ἀντιρρήσεως, ἡ τροποποίησις τίθεται ἐν ἰσχύϊ δι' ἅπαντα τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου προβελπομένης ἑξαμήνου προθεσμίας.

Ἄρθρον 24.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἀνακοινοῖ εἰς ἅπαντα τὰ Κράτη -μέλη τοῦ Ὀργανισμοῦ τούτου, ὡς καὶ εἰς ἅπαντα τὰ λοιπὰ Κράτη, τὰ προσκληθέντα νὰ μετάσχουν εἰς τὴν Διάσκεψιν :

α) Τὰς ὑπογραφάς, ἐπικυρώσεις καὶ προσχωρήσεις, γενομένας συμφώνως τοῖς ἄρθροις 14 καὶ 15.

β) Τὴν ἡμερομηνίαν, καθ' ἣν ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 16.

γ) Τὰς ληφθείσας, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 17, καταγγελίας.

δ) Τὴν κατάργησιν τῆς παρούσης Συμβάσεως, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 18.

ε) Τὰς ληφθείσας γνωστοποιήσεις, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 19.

στ) Τὴν ἔναρξιν ἰσχύος οἱασδήποτε τροποποιήσεως, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 23.

Ἄρθρον 25.

Τὸ πρωτότυπον τῆς παρούσης Συμβάσεως θέλει κατατεθῇ παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ὅστις θέλει διαβιβάσει κεκυρωμένα ἀντίγραφα αὐτῆς εἰς ἅπαντα τὰ Κράτη – Μέλη τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ὡς καὶ εἰς ἅπαντα τὰ λοιπὰ Κράτη, τὰ προσκληθέντα νὰ μετάσχουν εἰς τὴν Διάσκεψιν.

Πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῆς παρούσης, οἱ ὑπογεγραμμένοι, δεόντως ἐξουσιοδοτούμενοι πρὸς τοῦτο, ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Ν. Ὑόρκῃ τὴν 4ην Ἰουνίου 1954 εἰς ἓν μόνον ἀντίτυπον εἰς τὴν Ἀγγλικήν, Γαλλικὴν καὶ Ἰσπανικὴν γλῶσσαν, ἑκάστου κειμένου ὄντος ἐξ ἴσου αὐθεντικοῦ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς καλεῖται, ὅπως προετοιμάσῃ μίαν ἐπίσημον μετάφρασιν εἰς τὴν Ρωσικὴν καὶ Κινεζικὴν γλῶσσαν τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ προσθέσῃ τὸ ρωσικὸν καὶ κινεζικὸν κείμενον εἰς τὸ ἀγγλικόν, γαλλικὸν καὶ ἰσπανικὸν κείμενον, κατὰ τὴν διαβίβασιν εἰς τὰ Κράτη τῶν κεκυρωμένων ἀντιγράφων, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 25 τῆς παρούσης συμβάσεως.

## ΠΡΟΣΘΕΤΟΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Εἰς τὴν Σύμβασιν ἐπὶ τῶν τελωνειακῶν διευκολύνσεων διὰ τὸν Τουρισμὸν ἀφορῶν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τουριστικῶν διαφημιστικῶν ἐντύπων καὶ ὑλικοῦ.

Τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη,

Κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνάψεως Συμβάσεως ἀφορώσης

εἰς τελωνειακὰς διατυπώσεις διὰ τὸν Τουρισμὸν ὑπὸ τῆς Διασκέψεως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἐπὶ τῶν Τελωνειακῶν Διατυπώσεων, διὰ τὴν προσωρινὴν εἰσαγωγὴν αὐτοκινήτων περιηγήσεως καὶ διὰ τὸν Τουρισμόν.

Ἐπιθυμοῦντα νὰ διευκολύνουν, ἐπίσης, τὴν κυκλοφορίαν τῶν τουριστικῶν διαφημιστικῶν ἐντύπων καὶ τοῦ ὑλικοῦ.

Συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολούθων συμπληρωματικῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 1.

Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, διὰ τοῦ ὅρου «εἰσαγωγικοὶ δασμοὶ καὶ φόροι» νοοῦνται οὐχὶ μόνον οἱ τελωνειακοὶ δασμοί, ἀλλ' ἐπίσης καὶ οἱαδήποτε δικαιώματα καὶ φόροι, ἅτινα ἐπιβάλλονται κατὰ τὴν εἰσαγωγήν.

Ἄρθρον 2.

Ἕκαστον τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἐπιτρέπει τὴν εἰσαγωγήν, ἐλευθέρων εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ φόρων, τῶν ἀκολούθων εἰδῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι εἰσάγονται ταῦτα ἐξ ἑτέρου συμβαλλομένου κράτους καὶ ὅτι δὲν ὑφίσταται ὑπόνοια καταστρατηγήσεως :

α) Ἔντυπα (φάκελλοι, φυλλάδια, βιβλία, περιοδικά, ὁδηγοί, τοιχοκόλλητοι ἀγγελίαι μετὰ ἢ ἄνευ πλαισίου, φωτογραφίαι καὶ μεγενθύσεις φωτογραφιῶν ἄνευ πλαισίου, γεωγραφικοὶ χάρται εἰκονογραφημένοι ἢ μή, διαφάνειαι παραθύρων) πρὸς δωρεὰν διανομήν, ὁ κύριος σκοπὸς τῶν ὁποίων εἶναι νὰ ἐνθαρρύνουν τὸ κοινὸν ὅπως ἐπισκεφθῇ ἀλλοδαπὰς χώρας, μεταξὺ δὲ ἄλλων, παρακολουθήσῃ μορφωτικάς, τουριστικάς, ἀθλητικάς, θρησκευτικὰς ἢ ἐπαγγελματικὰς συγκεντρώσεις ἢ ἐκδηλώσεις εἰς τὰς ἀλλοδαπὰς ταύτας χώρας, ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι τὰ ἔντυπα ταῦτα δὲν περιέχουν πλέον τοῦ 25 % ἐμπορικὰς διαφημίσεις ἰδιωτικῆς φύσεως καὶ προορίζονται, καταφανῶς, διὰ γενικωτέρους διαφημιστικοὺς σκοπούς.

β) Κατάλογοι καὶ ἐπετηρίδες ἀλλοδαπῶν ξενοδοχείων, ἐκδοθέντα ὑπὸ ἐπισήμων τουριστικῶν ὀργανισμῶν ἢ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τούτων, καὶ κατάλογοι δρομολογίων ὑπηρεσιῶν μεταφορῶν, λειτουργουσῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐφ' ὅσον τὰ ἔντυπα ταῦτα προορίζονται διὰ δωρεὰν διανομὴν καὶ δὲν περιέχουν πλέον τοῦ 25 % ἐμπορικὰς διαφημίσεις ἰδιωτικῆς φύσεως.

γ) Τεχνικὸν ὑλικὸν ἀποστελλόμενον εἰς τοὺς διαπεπιστευμένους ἀντιπροσώπους ἢ ἀνταποκριτάς, διοριζομένους ὑπὸ τῶν ἐπισήμων ἐθνικῶν τουριστικῶν ὀργανισμῶν, μὴ προοριζόμενον πρὸς διανομήν, τοὐτέστιν ἐπετηρίδες, τηλεφωνικοὶ κατάλογοι, κατάλογοι ξενοδοχείων, κατάλογοι ἐκθέσεων, δείγματα χειροτεχνίας μικρᾶς ἀξίας, ἔντυπα περὶ μουσείων, πανεπιστημίων, σταθμῶν ἰαματικῶν πηγῶν, καὶ ἑτέρων παρομοίων ἱδρυμάτων καὶ ἐγκαταστάσεων.

Ἄρθρον 3.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 4 προβλεπομένων ὅρων, ἐπιτρέπεται ἡ προσωρινὴ εἰσαγωγή, ἐλευθέρων εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ φόρων, ἄνευ καταθέσεως ἐγγυήσεως διὰ τοὺς δασμοὺς καὶ φόρους τούτους ἢ ἄνευ συστάσεως παρακαταθήκης δι' αὐτούς, τοῦ κάτωθι ὑλικοῦ, εἰσαγομένου ἐκ τινος τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν πρὸς τὸν σκοπὸν κυρίως τῆς ἐνθαρρύνσεως τοῦ κοινοῦ, ὅπως ἐπισκεφθῇ τὴν χώραν ταύτην, ἵνα παρακολουθήσῃ, μεταξὺ ἄλλων, μορφωτικοῦ, τουριστικοῦ, ἀθλητικοῦ, θρησκευτικοῦ ἢ ἐπαγγελματικοῦ χαρακτῆρος συγκεντρώσεις ἢ ἐκδηλώσεις, λαμβανούσας χώραν ἐντὸς τοῦ Κράτους τούτου :

(α) Ἀντικείμενα προοριζόμενα, ἵνα ἐκτεθοῦν ἐν τοῖς γραφείοις τῶν διαπεπιστευμένων ἀντιπροσώπων ἢ ἀνταποκριτῶν, διοριζομένων ὑπὸ τῶν ἐπισήμων ἐθνικῶν τουριστικῶν ὀργανισμῶν, ἢ εἰς ἑτέρους χώρους ἐγκεκριμένους παρὰ τῶν Τελωνειακῶν Ἀρχῶν τῆς χώρας εἰσαγωγῆς, ἤτοι εἰκόνες καὶ σχέδια φωτογραφίαι καὶ μεγενθύσεις φωτογραφιῶν μετὰ πλαισίου, βιβλία τέχνης, ζωγραφικοὶ πίνακες, ἔργα χαρακτικῆς (γκραβοῦραι) ἢ λιθογραφίας, γλυπτὰ καὶ εἴδη ἐπιστρώσεως (Tapisseries) καὶ ἕτερα παρόμοια ἔργα τέχνης.

(β) Ὑλικὸν ἐκθέσεως (προθῆκαι, ὑπόβαθρα καὶ παρόμοια εἴδη), περιλαμβανομένου καὶ τοῦ ἠλεκτρικοῦ καὶ μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ, ἀπαραιτήτου διὰ τὴν λειτουργίαν τοιαύτης ἐκθέσεως.

(γ) Κινηματογραφικαὶ ταινίαι αὐθεντικοῦ περιεχομένου (Films Documentaires) δίσκοι, ταινίαι μαγνητοφώνου καὶ ἕτεραι ἠχητικαὶ ἐγγραφαί, προοριζόμενα διὰ δωρεὰν παραστάσεις, ἀποκλειομένων ἐκείνων, ἅτινα ἔχουν ὡς περιεχόμενον τὴν ἐμπορικὴν διαφήμισιν, ὡς καὶ ἐκείνων, ἅτινα τυγχάνουν γενικῆς καταναλώσεως ἐν τῇ χώρᾳ εἰσαγωγῆς.

(δ) Σημαῖαι, εἰς εὔλογον ἀριθμόν.

(ε) Διοράματα, πρότυπα (Maquettes), διαφάνειαι, πλαίσια ἐκτυπώσεως, ἀρνητικὰ φωτογραφιῶν.

(στ) Εἰς εὔλογον ἀριθμόν, δείγματα προϊόντων ἐθνικῆς χειροτεχνίας, τοπικῶν ἐνδυμασιῶν καὶ παρομοίων εἰδῶν λαϊκῆς τέχνης.

Ἄρθρον 4.

1. Αἱ ἐν ἄρθρῳ 3 προβλεπόμεναι διευκολύνσεις παρέχονται ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους ὅρους :

α) Τὸ ὑλικὸν δέον ν' ἀποστέλληται, εἴτε ὑπὸ ἐπισήμου τουριστικοῦ ὀργανισμοῦ, εἴτε ὑπὸ ἐθνικοῦ ὀργανισμοῦ τουριστικῶν διαφημίσεων, συνδεομένου μετ' αὐτοῦ. Πρὸς ἀπόδειξιν τούτου, δέον, ὅπως κατατίθηται εἰς τὰς Τελωνειακὰς Ἀρχὰς τῆς χώρας εἰσαγωγῆς, ὑπὸ τοῦ ἀποστέλλοντος ὀργανισμοῦ, δήλωσις, συμφώνως τῷ διαλαμβανομένῳ ἐν τῷ Παραρτήματι τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ὑποδείγματι.

β) Τὸ ὑλικὸν δέον, ὅπως εἰσάγηται ἐπ' ὀνόματι καὶ τῇ εὐθύνῃ εἴτε τοῦ διαπεπιστευμένου ἀντιπροσώπου τοῦ ἐπισήμου ἐθνικοῦ ὀργανισμοῦ τουρισμοῦ τῆς ἀποστελλούσης χώρας, εἴτε τοῦ ὁρισθέντος ὑπὸ τοῦ προαναφερθέντος ὀργανισμοῦ καὶ ἐγκριθέντος ὑπὸ τῶν Τελωνειακῶν Ἀρχῶν τῆς χώρας εἰσαγωγῆς ἀνταποκριτοῦ.

Ἡ εὐθύνη τοῦ διαπεπιστευμένου ἀντιπροσώπου ἢ τοῦ ἐγκεκριμένου ἀνταποκριτοῦ ἔγκειται, κυρίως, εἰς τὴν καταβολὴν τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ φόρων, οἵτινες ὀφείλονται ἐν περιπτώσει μὴ πληρώσεως τῶν ἐν τῷ παρόντι Πρωτοκόλλῳ προβλεπομένων ὅρων.

γ) Τὸ εἰσαγόμενον ὑλικὸν δέον, ὅπως ἐπανεξάγηται αὐτούσιον ὑπὸ τοῦ εἰσαγάγοντος τοῦτο ὀργανισμοῦ. Ἐὰν τὸ παραδοθὲν πρὸς προσωρινὴν εἰσαγωγὴν ὑλικὸν καταστραφῇ, συμφώνως πρὸς τὴν ὑπὸ τῶν Τελωνειακῶν Ἀρχῶν καθοριζομένην διαδικασίαν, ὁ εἰσαγωγεὺς ἀπαλλάσσεται τῆς πρὸς ἐπανεξαγωγὴν ὑποχρεώσεως.

2. Τὸ εὐεργέτημα τῆς προσωρινῆς εἰσαγωγῆς εἰδῶν, ἐλευθέρων εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ φόρων, χορηγεῖται διὰ μίαν χρονικὴν περίοδον τοὐλάχιστον δώδεκα μηνῶν.

Ἄρθρον 5.

Εἰς περίπτωσιν λαθρεμπορίας, παραβάσεως ἢ καταστρατηγήσεως, τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ προβαίνουν εἰς τὰς δεούσας ἐνεργείας πρὸς εἴσπραξιν τῶν ὀφειλομένων εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ φόρων, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὴν ἐπιβολὴν οἱωνδήποτε ποινῶν ἐπὶ τῶν ὑπευθύνων, οἵτινες εἶχον τύχει τῶν ἀπαλλαγῶν τούτων ἢ ἑτέρων διευκολύνσεων.

Ἄρθρον 6.

Οἱαδήποτε παράβασις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, πᾶσα ἀντικατάστασις, ψευδὴς δήλωσις ἢ ἐνέργεια, ἔχουσα ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ὠφεληθῇ, ὡς μὴ ἔδει, ἓν πρόσωπον ἢ ἀντικείμενον τοῦ καθεστῶτος εἰσαγωγῆς τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, ἐκθέτει τὸν παραβάτην εἰς τὰς ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας, εἰς ἣν διεπράχθη ἡ παράβασις, προβλεπομένας κυρώσεις.

Ἄρθρον 7.

1. Τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως μὴ ἐπιβάλλουν ἀπαγορεύσεις οἰκονομικοῦ χαρακτῆρος, ἐν σχέσει πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου προβλεπόμενον ὑλικὸν καὶ ὅπως αἴρουν προοδευτικῶς ἰσχυούσας τυχὸν ἀπαγορεύσεις τοιαύτης φύσεως.

2. Αἱ διατάξεις, πάντως, τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου οὐδόλως θίγουν τὴν ἐφαρμογὴν νόμων ἢ κανονισμῶν, ἀφορώντων εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ὡρισμένων εἰδῶν, εἰς ἣν περίπτωσιν διὰ τῶν τοιούτων νόμων καὶ κανονισμῶν ἐπιβάλλονται ἀπαγορεύσεις ἀπορρέουσαι ἐκ λόγων δημοσίων ἠθῶν, δημοσίας ἀσφαλείας, ὑγειονομικῶν ἢ δημοσίας ὑγείας.

Ἄρθρον 8.

1. Τὸ παρὸν Πρωτόκολλον, μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1954, παραμένει ἀνοικτὸν πρὸς ὑπογραφὴν διὰ λογαριασμὸν οἱουδήποτε Κράτους-Μέλους τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ὡς καὶ οἱουδήποτε ἑτέρου Κράτους προσκληθέντος, ὅπως συμμετάσχῃ εἰς τὴν Διάσκεψιν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἐπὶ τῶν τελωνειακῶν διατυπώσεων, τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὴν προσωρινὴν εἰσαγωγὴν αὐτοκινήτων περιηγήσεως καὶ εἰς τὸν τουρισμόν, συγκληθεῖσαν ἐν Ν. Ὑόρκῃ κατὰ μῆνα Μάϊον 1954 καὶ καλουμένην ἐφεξῆς ὡς «Ἡ Διάσκεψις».

2. Τὸ παρὸν Πρωτόκολλον δέον ὅπως ἐπικυρωθῇ, τὰ δὲ ὄργανα ἐπικυρώσεως θὰ κατατεθοῦν παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 9.

1. Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1955, τὸ παρὸν Πρωτόκολλον παραμένει ἀνοικτὸν πρὸς προσχώρησιν ὑπὸ οἱουδήποτε Κράτους ἀναφερομένου ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 8 ὡς καὶ οἱουδήποτε ἑτέρου Κράτους προσκληθέντος πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ καὶ Κοινωνικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Παραμένει, ἐπίσης, ἀνοικτὸν πρὸς προσχώρησιν διὰ λογαριασμὸν οἱουδήποτε ἐδάφους ὑπὸ κηδεμονίαν, οὗτινος ὁ Ὀργανισμὸς Ἡνωμένων Ἐθνῶν τυγχάνει ἡ Διοικοῦσα Ἀρχή.

2. Ἡ προσχώρησις πραγματοποιεῖται διὰ τῆς καταθέσεως ἑνὸς ὀργάνου προσχωρήσεως παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 10.

1. Τὸ παρὸν Πρωτόκολλον τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς ἐνενηκοστῆς ἡμέρας, ἥτις ἕπεται τῆς ἡμερομηνίας καταθέσεως τοῦ πέμπτου ὀργάνου ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως ἄνευ ἐπιφυλάξεων ἢ μετ' ἐπιφυλάξεων γενομένων ἀποδεκτῶν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 14.

2. Δι' ἕκαστον Κράτος, ὅπερ ἐπικυροῖ τὸ Πρωτόκολλον ἢ προσχωρεῖ εἰς τοῦτο μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν καταθέσεως τοῦ πέμπτου ὀργάνου ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως, συμφώνως τῇ προδιαληφθείσῃ παραγράφῳ, τὸ Πρωτόκολλον τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς ἐνενηκοστῆς ἡμέρας, ἥτις ἕπεται τῆς ἡμερομηνίας καταθέσεως ὑπὸ τοῦ Κράτους τούτου τοῦ ὀργάνου αὐτοῦ ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως ἄνευ ἐπιφυλάξεων ἢ μετ' ἐπιφυλάξεων γενομένων ἀποδεκτῶν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 14.

Ἄρθρον 11.

1. Μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, οἱονδήποτε ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δύναται νὰ καταγγείλῃ αὐτό, διὰ γνωστοποιήσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

2. Ἡ καταγγελία ἐπιφέρει ἀποτελέσματα δέκα πέντε μῆνας μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν καταθέσεως παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν τῆς περὶ ταύτης γνωστοποιήσεως.

Ἄρθρον 12.

Τὸ παρὸν Πρωτόκολλον παύει ἰσχύον, ἐὰν ἐπὶ μίαν περίοδον δώδεκα συναπτῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος του, ὁ ἀριθμὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν εἶναι κατώτερος τῶν δύο.

Ἄρθρον 13.

1. Οἱονδήποτε Κράτος δύναται, κατὰ τὸν χρόνον καταθέσεως τοῦ ὀργάνου ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως ἢ εἰς οἱονδήποτε μεταγενέστερον χρόνον, νὰ δηλώσῃ, διὰ γνωστοποιήσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ὅτι τὸ παρὸν Πρωτόκολλον θὰ ἐφαρμόζηται ἐπὶ τοῦ συνόλου ἢ μέρους τῶν Ἐδαφῶν, διὰ τὰς διεθνεῖς σχέσεις τῶν ὁποίων εἶναι τοῦτο ὑπεύθυνον. Τὸ Πρωτόκολλον θὰ ἐφαρμόζηται ἐπὶ τῶν ἐν τῇ γνωστοποιήσει μνημονευομένων Ἐδαφῶν, εἴτε ἀπὸ τῆς ἐνενηκοστῆς ἡμέρας μετὰ τὴν λῆψιν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος γνωστοποιήσεως ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ἐφ' ὅσον ἡ γνωστοποίησις αὕτη δὲν συνοδεύεται ὑπὸ ἐπιφυλάξεώς τινος, εἴτε ἀπὸ τῆς ἐνενηκοστῆς ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἡ γνωστοποίησις θὰ ἐπιφέρῃ ἀποτελέσματα συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 14, εἴτε ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας, καθ' ἣν τὸ Πρωτόκολλον τίθεται ἐν ἰσχύϊ διὰ τὸ ἐνδιαφερόμενον Κράτος, τῆς μεταγενεστέρας τῶν ἡμερομηνιῶν τούτων ἐπικρατούσης.

2. Οἱονδήποτε Κράτος, ὅπερ ἤθελε προβῇ εἰς δήλωσιν, συμφώνως τῇ προδιαληφθείσῃ παραγράφῳ, περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ Πρωτοκόλλου ἐπὶ οἱουδήποτε Ἐδάφους, διὰ τὰς διεθνεῖς σχέσεις τοῦ ὁποίου τυγχάνει τοῦτο ὑπεύθυνον, θὰ

δύναται νὰ καταγγείλῃ τὸ Πρωτόκολλον κεχωρισμένως, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ Ἔδαφος τοῦτο, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 11.

Ἄρθρον 14.

1. Ἐπιφυλάξεις ἐπὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, γενόμεναι πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς Τελικῆς Πράξεως, γίνονται δεκταί, ἐφ' ὅσον θὰ ἔχουν γίνει προηγουμένως ἀποδεκταὶ ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῶν Μελῶν τῆς Διασκέψεως καὶ θὰ ἔχουν συμπεριληφθῇ εἰς τὴν Τελικὴν Πρᾶξιν.

2. Ἐπιφυλάξεις, γενόμεναι μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Τελικῆς Πράξεως, δὲν γίνονται ἀποδεκταί, ἐὰν διατυπωθοῦν ἀντιρρήσεις ὑπὸ τοῦ ἑνὸς τρίτου τῶν συμβαλλομένων ἢ ὑπογραψάντων Κρατῶν, ὡς κατωτέρω προβλέπεται.

3. Τὸ κείμενον οἱασδήποτε ἐπιφυλάξεως, ὑποβαλλόμενον εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν ὑπὸ Κράτους τινὸς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπογραφῆς, τῆς καταθέσεως τοῦ ὀργάνου ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως ἢ γνωστοποιήσεως τινὸς κατὰ τὸ ἄρθρον 13, κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως εἰς ἅπαντα τὰ Κράτη, ἅτινα θὰ ἔχουν, κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον, ὑπογράψει, ἐπικυρώσει ἢ προσχωρήσει εἰς τὸ Πρωτόκολλον. Ἐὰν τὸ ἓν τρίτον τῶν Κρατῶν τούτων διατυπώσῃ ἀντιρρήσεις ἐντὸς ἐνενήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς κοινοποιήσεως, ἡ ἐπιφύλαξις δὲν γίνεται ἀποδεκτή. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς γνωστοποιεῖ εἰς ἅπαντα τὰ Κράτη, ἅτινα ἀναφέρονται ἐν τῇ παρούσῃ παραγράφῳ, οἱανδήποτε περιελθοῦσαν αὐτῷ ἀντίρρησιν, καθὼς καὶ τὴν ἀποδοχὴν ἢ ἀπόρριψιν τῆς ἐπιφυλάξεως.

4. Πᾶσα ἀντίρρησις, γενομένη ὑπὸ Κράτους τινός, ὅπερ θὰ ἔχῃ ὑπογράψει, ἀλλ' οὐχὶ ἐπικυρώσει τὸ Πρωτόκολλον, παύει φέρουσα ἀποτελέσματα ἐάν, ἐντὸς ἐννέα μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καταθέσεως τῆς ἀντιρρήσεως ταύτης, τὸ διατυπώσαν τὴν ἀντίρρησιν Κράτος δὲν θὰ ἔχῃ ἐπικυρώσει τὸ Πρωτόκολλον. Ἐὰν τὸ γεγονός, ὅτι μία ἀντίρρησις παύει ἔχουσα ἀποτελέσματα, ἔχει ὡς ἐπακόλουθον τὴν ἀποδοχὴν ἐπιφυλάξεώς τινος κατ' ἐφαρμογὴν τῆς προηγουμένης παραγράφου, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς ἐνημερώνει περὶ τούτου τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ ἀναφερόμενα Κράτη. Τὸ κείμενον οἱασδήποτε ἐπιφυλάξεως δὲν θὰ κοινοποιῆται εἰς οἱονδήποτε ὑπογράψαν Κράτος, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐὰν τὸ Κράτος τοῦτο δὲν θὰ ἔχῃ ἐπικυρώσει τὸ Πρωτόκολλον ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς παρ' αὐτοῦ ὑπογραφῆς του.

5. Τὸ Κράτος, ὅπερ ὑποβάλλει τὴν ἐπιφύλαξιν, δύναται νὰ ἀνακαλέσῃ ταύτην ἐντὸς προθεσμίας δώδεκα μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς προβλεπομένης ἐν παραγράφῳ 3 κοινοποιήσεως τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, δι' ἧς ἀνακοινοῦται ἡ ἀπόρριψις τῆς ἐπιφυλάξεως κατὰ τὴν προβλεπομένην ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ διαδικασίαν. Τὸ ὄργανον τῆς ἐπικυρώσεως ἢ τῆς προσχωρήσεως ἤ, κατὰ περίπτωσιν, ἡ προβλεπομένη ἐν ἄρθρῳ 13 γνωστοποίησις θὰ ἔχουν, ὅθεν, ἀποτελέσματα, διὰ τὸ Κράτος τοῦτο ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἀνακλήσεως. Κατὰ τὸ μέχρι τῆς ἀνακλήσεως χρονικὸν διάστημα τὸ ὄργανον ἢ ἡ γνωστοποίησις, κατὰ περίπτωσιν, θὰ παραμένῃ ἄνευ ἀποτελέσματος, ἐκτὸς ἐάν, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 4, ἡ ἐπιφύλαξις γίνῃ μεταγενεστέρως ἀποδεκτή.

6. Ἐπιφυλάξεις, γενόμεναι δεκταὶ συμφώνως τῷ παρόντι ἄρθρῳ, δύνανται νὰ ἀποσύρωνται καθ' οἱονδήποτε χρόνον, διὰ γνωστοποιήσεως ἀπευθυνομένης εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα.

7. Τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ παραχωρήσουν εἴς τι Κράτος, ὅπερ διετύπωσεν ἐπιφύλαξιν, τὰ προβλεπόμενα εὐεργετήματα ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Πρωτοκόλλου, αἵτινες ἀπετέλεσαν ἀντικείμενον τῆς εἰρημένης ἐπιφυλάξεως. Πᾶν Κράτος, ποιούμενον χρῆσιν τῆς εὐχερείας ταύτης, γνωστοποιεῖ σχετικῶς εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα, οὗτος δὲ πληροφορεῖ περὶ τούτου ἅπαντα τὰ ὑπογράψαντα καὶ Συμβαλλόμενα Κράτη.

Ἄρθρον 15.

1. Πᾶσα διαφορὰ μεταξὺ δύο ἢ πλειόνων Συμβαλλομένων Κρατῶν, ἀφορῶσα εἰς τὴν ἑρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, διευθετεῖται, κατὰ τὸ δυνατόν, διὰ τῆς ὁδοῦ τῶν μεταξύ των διαπραγματεύσεων

2. Πᾶσα διαφορά, ἥτις δὲν ἤθελε διευθετηθῇ διὰ διαπραγματεύσεων, ὑποβάλλεται εἰς διαιτησίαν, ἐὰν οἱονδήποτε τῶν ἀντιδικούντων Συμβαλλομένων Κρατῶν αἰτεῖται τοῦτο καὶ παραπέμπεται, κατ' ἀκολουθίαν, εἰς ἕνα ἢ πλείονας διαιτητάς, ἐκλεγομένους διὰ κοινῆς συμφωνίας τῶν ἀντιδικούντων.

Ἐάν, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς αἰτήσεως πρὸς διαιτησίαν, τὰ ἀντιδικοῦντα Κράτη δὲν δυνηθοῦν νὰ προέλθουν εἰς συμφωνίαν ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἢ τῶν διαιτητῶν, οἱονδήποτε ἐκ τῶν Κρατῶν τούτων θὰ δύναται νὰ αἰτῆται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Διεθνοῦς Δικαστηρίου, ὅπως οὗτος ὁρίσῃ μοναδικὸν διαιτητήν, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου θὰ ἀχθῇ ἡ διαφορὰ πρὸς ἐπίλυσιν.

3. Ἡ ἀπόφασις τοῦ ἢ τῶν διαιτητῶν, ὁριζομένων συμφώνως τῇ προδιαληφθείσῃ παραγράφῳ, εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰ ἐνδιαφερόμενα Συμβαλλόμενα Κράτη.

Ἄρθρον 16.

1. Μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, οἱονδήποτε Συμβαλλόμενον Κράτος δύναται, διὰ γνωστοποιήσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Γενι-

κὸν Γραμματέα τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Ηνωμένων 'Εθνῶν, νὰ αἰτῆται τὴν σύγκλησιν Διασκέψεως πρὸς τὸν σκοπὸν ἀναθεωρήσεως τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου. 'Ο Γενικὸς Γραμματεὺς κοινοποιεῖ τὴν αἴτησιν ταύτην εἰς ἅπαντα τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη καὶ συγκαλεῖ Διάσκεψιν ἀναθεωρήσεως ἐάν, ἐντὸς προθεσμίας τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς γενομένης ὑπ' αὐτοῦ κοινοποιήσεως, τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν γνωρίσῃ αὐτῷ τὴν πρὸς τοῦτο συναίνεσίν του.

2. 'Εὰν μία Διάσκεψις συγκαλεῖται, συμφώνως πρὸς τὴν προδιαληφθεῖσαν παράγραφον, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου ἅπαντα τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη καὶ θὰ καλέσῃ ταῦτα, ὅπως ὑποβάλουν, ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν, τὰς προτάσεις, ἅς ταῦτα θὰ ἐπεθύμουν ὅπως ἐξετάσῃ ἡ Διάσκεψις. 'Ο Γενικὸς Γραμματεὺς κοινοποιεῖ πρὸς ἅπαντα τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη τὴν προσωρινὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Διασκέψεως, ὡς καὶ τὸ κείμενον τῶν προτάσεων τούτων, τρεῖς μῆνας, τοὐλάχιστον, πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως τῆς Διασκέψεως.

3. 'Ο Γενικὸς Γραμματεὺς προσκαλεῖ εἰς πᾶσαν Διάσκεψιν, συγκαλουμένην, συμφώνως τῷ παρόντι ἄρθρῳ, ἅπαντα τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη, ὡς καὶ ἅπαντα τὰ ὑπόλοιπα Κράτη – μέλη τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Ηνωμένων 'Εθνῶν ἢ ἐντὸς τῶν εἰδικῶν αὐτοῦ ὀργανισμῶν.

"Αρθρον 17.

1. Οἱονδήποτε Συμβαλλόμενον Κράτος δύναται νὰ προτείνῃ μίαν ἢ πλείονας τροποποιήσεις εἰς τὸ παρὸν Πρωτόκολλον. Τὸ κείμενον οἱασδήποτε προτεινομένης τροποποιήσεως ὑποβάλλεται εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Ηνωμένων 'Εθνῶν, ὅστις διανέμει τοῦτο ἐν συνεχείᾳ εἰς ἅπαντα τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη.

2. Οἱαδήποτε προτεινομένη τροποποίησις, κοινοποιηθεῖσα συμφώνως τῇ προηγηθείσῃ παραγράφῳ, λογίζεται ὡς γενομένη ἀποδεκτὴ ἐὰν οὐδὲν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἐκφράσῃ ἀντίρρησίν τινα ἐντὸς προθεσμίας ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας κοινοποιήσεως τῆς προταθείσης τροποποιήσεως ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως.

3. 'Ο Γενικὸς Γραμματεὺς ἀνακοινοῖ, τὸ συντομώτερον δυνατὸν εἰς ἅπαντα τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη, ἐὰν ἔχῃ διατυπωθῇ ἀντίρρησίς τις κατὰ τῆς προτάσεως τροποποιήσεως καί, μὴ ὑπαρχούσης ἀντιρρήσεως, ἡ τροποποίησις τίθεται ἐν ἰσχύϊ δι' ἅπαντα τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου προβλεπομένης ἑξαμήνου προθεσμίας.

"Αρθρον 18.

'Ο Γενικὸς Γραμματεὺς τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν ἀνακοινοῖ εἰς ἅπαντα τὰ Κράτη – μέλη τοῦ 'Οργανισμοῦ τούτου ὡς καὶ εἰς ἅπαντα τὰ λοιπὰ Κράτη, τὰ προσκληθέντα νὰ μετάσχουν εἰς τὴν Διάσκεψιν:

(α) Τὰς ὑπογραφάς, ἐπικυρώσεις καὶ προσχωρήσεις, γενομένας συμφώνως τοῖς ἄρθροις 8 καὶ 9.

(β) Τὴν ἡμερομηνίαν, καθ' ἣν τὸ παρὸν Πρωτόκολλον θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 10.

(γ) Τὰς ληφθείσας, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 11, καταγγελίας.

(δ) Τὴν κατάργησιν τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 12.

(ε) Τὰς ληφθείσας γνωστοποιήσεις, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 13.

(στ) Τὴν ἔναρξιν ἰσχύος οἱασδήποτε τροποποιήσεως, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 17.

"Αρθρον 19.

Τὸ πρωτότυπον τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, θέλει κατατεθῇ παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν, ὅστις θέλει διαβιβάσει κεκυρωμένα ἀντίγραφα αὐτοῦ εἰς ἅπαντα τὰ Κράτη – μέλη τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Ηνωμένων 'Εθνῶν, ὡς καὶ εἰς ἅπαντα τὰ λοιπὰ Κράτη, τὰ προσκληθέντα νὰ μετάσχουν εἰς τὴν Διάσκεψιν.

Πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τοῦ παρόντος, οἱ ὑπογεγραμμένοι, δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι πρὸς τοῦτο, ὑπέγραψαν τὸ παρὸν Πρωτόκολλον.

'Εγένετο ἐν Ν. Υόρκῃ τὴν 4ην 'Ιουνίου 1954 εἰς ἓν μόνον ἀντίτυπον εἰς τὴν 'Αγγλικήν, Γαλλικὴν καὶ 'Ισπανικὴν γλῶσσαν, ἑκάστου κειμένου ὄντος ἐξ ἴσου αὐθεντικοῦ.

'Ο Γενικὸς Γραμματεὺς καλεῖται, ὅπως προετοιμάσῃ μίαν ἐπίσημον μετάφρασιν εἰς τὴν Ρωσικὴν καὶ Κινεζικὴν γλῶσσαν τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου καὶ προσθέσῃ τὸ Ρωσικὸν καὶ Κινεζικὸν κείμενον εἰς τὸ 'Αγγλικόν, Γαλλικὸν καὶ 'Ισπανικὸν κείμενον, κατὰ τὴν διαβίβασιν εἰς τὰ Κράτη τῶν κεκυρωμένων ἀντιγράφων, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 19 τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

'Υπόδειγμα Δηλώσεως.

(Πρὸς συμπλήρωσιν εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς χώρας ἐξαγωγῆς μετὰ μεταφράσεως εἰς τὴν ἀγγλικὴν ἢ γαλλικήν).

ΔΗΛΩΣΙΣ

Διὰ τὴν προσωρινὴν εἰσαγωγήν, ἄνευ ἐγγυήσεως ἢ παρακαταθέσεως τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ φόρων, τοῦ διαφημιστικοῦ τουριστικοῦ ὑλικοῦ.

'Ο (ὄνομα τοῦ ὀργανισμοῦ) ἀποστέλλει, ὑπὸ τὴν κάλυψιν τῆς παρούσης δηλώσεως, τὸ κάτωθι διαφημιστικὸν τουριστικὸν ὑλικόν, ἀπευθυνόμενον πρὸς τὸν ὁριζόμενον κατωτέρω διαπεπιστευμένον ἀντιπρόσωπον (ἢ τὸν ἐγκεκριμένον

ἀνταποκριτὴν) διὰ προσωρινὴν εἰσαγωγήν, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐπανεξαγωγῆς ἐντὸς προθεσμίας δώδεκα μηνῶν. Ἡ ἀποστολὴ αὕτη ἐνεργεῖται πρὸς τὸν σκοπὸν καὶ μόνον τῆς ἐνθαρρύνσεως τῶν περιηγητῶν, ὅπως ἐπισκεφθοῦν τὴν χώραν ἐξαγωγῆς τοῦ ὑλικοῦ τούτου.

Ὁ (ὄνομα τοῦ ὀργανισμοῦ) ἀναλαμβάνει τηνύ ποχρέωσιν, ὅπως μὴ παραχωρήσῃ τὸ ὑλικὸν τοῦτο δωρεὰν ἢ ἐπ' ἀνταλλάγματι, ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Διοικήσεως Τελωνείων τῆς χώρας εἰσαγωγῆς τοῦ ὑλικοῦ καὶ ἄνευ τῆς προηγουμένης ἐκπληρώσεως τῶν διατυπώσεων, ἃς ἡ Δ.οίκησις αὕτη ἤθελεν ἀπαιτήσει.

Ἡ προσωρινὴ αὕτη εἰσαγωγὴ πραγματοποιεῖται ὑπὸ τὴν εὐθύνην καὶ τὴν ἐγγύησιν τοῦ κατωτέρω ἀναφερομένου διαπεπιστευμένου ἀντιπροσώπου ἢ τοῦ ἐγκεκριμένου ἀνταποκριτοῦ.

α) Περιγραφὴ τοῦ Ὑλικοῦ :

.....
.....
.....

β) Ὄνομα καὶ διεύθυνσις τοῦ διαπεπιστευμένου ἀντισώπου ἢ τοῦ ἐγκεκριμένου ἀνταποκριτοῦ, πρὸς ὃν ἀπευθύνεται τὸ ὑλικόν.....
.....
.....
.....

(Ἡμερομηνία, ὑπογραφὴ καὶ σφραγὶς τοῦ Ἐπισήπου Ἐθνικοῦ Τουριστικοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς ἐξαγούσης χώρας).

## ΤΕΛΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ

Τῆς Διασκέψεως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἐπὶ τῶν Τελωνειακῶν διατυπώσεων διὰ τὴν προσωρινὴν εἰσαγωγὴν Αὐτοκινήτων περιηγήσεως καὶ διὰ τὸν Τουρισμόν.

1. Ἡ Διάσκεψις τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἐπὶ τῶν Τελωνειακῶν Διατυπώσεων διὰ τὴν προσωρινὴν εἰσαγωγὴν αὐτοκινήτων περιηγήσεως καὶ διὰ τὸν Τουρισμὸν συνεκλήθη ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. 468 F (XV) ἀποφάσει, ἥτις υἱοθετήθη ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ καὶ Κοινωνικοῦ Συμβουλίου τὴν 15ην Ἀπριλίου 1953.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἔχει ὡς ἀκολούθως :

«Τὸ Οἰκονομικὸν καὶ Κοινωνικὸν Συμβούλιον,

Ἀναφερόμενον εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 5 ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν ἐπὶ τοῦ θέματος, τῶν τελωνειακῶν διατυπώσεων διὰ τὴν προσωρινὴν εἰσαγωγὴν ὀχημάτων περιηγήσεως καὶ διὰ τὸν Τουρισμόν,

«Δίδει ὁδηγίας πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα:

«α) Νὰ συγκαλέσῃ, κατὰ τὸ δυνατὸν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1954 καὶ κατὰ προτίμησιν ἐν Γενεύῃ, διάσκεψιν κυβερνήσεων διὰ τὴν σύναψιν δύο παγκοσμίων συμβάσεων, ἀναφερομένων εἰς τὰς τελωνειακὰς διατυπώσεις :

«ι) Τὴν μίαν διὰ τὴν προσωρινὴν εἰσαγωγὴν ἰδιωτικῶν αὐκινήτων ὀχημάτων, μεταφερόντων πρόσωπα, καὶ τὸν ἐξοπλισμόν αὐτῶν.

«ιι) Τὴν ἑτέραν διὰ τὸν Τουρισμὸν (δηλαδὴ τὰ προσωπικὰ εἴδη τῶν περιηγητῶν, οἵτινες ταξιδεύουν δι' οἱουδήποτε μεταφορικοῦ μέσου).

«β) Νὰ ἀνακοινώσῃ πρὸς ἁπάσας τὰς προσκληθείσας εἰς τὴν διάσκεψιν κυβερνήσεις :

«ι) Τὴν ἔκθεσιν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ὑπὸ τὸν τίτλον «Τελωνειακαὶ διατυπώσεις ἀφορῶσαι εἰς τὴν προσωρινὴν εἰσαγωγὴν ὀχημάτων περιηγήσεως καὶ εἰς τὸν Τουρισμόν», ἥτις περιέχει πλείονα σχέδια τῶν προρρηθεισῶν συμβάσεων καὶ παρατηρήσεις διατυπωθείσας ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῶν κειμένων τούτων.

«ιι) Τὸ σχετικὸν μέρος τῆς ἀναφορᾶς τῆς Ἐπιτροπῆς Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν (6η Σύνοδος).

«γ) Νὰ καλέσῃ τὰς κυβερνήσεις, αἵτινες δὲν ἔχουν εἰσέτι διαβιβάσει τὰς παρατηρήσεις των ἐπὶ τῶν κειμένων τῶν περιεχομένων εἰς τὰ ἔγγραφα E/CN.2/135 καὶ Corr.I καὶ 2 Add• 1 καὶ 2.

«δ) Νὰ συντάξῃ προσωρινὴν ἡμερησίαν διάταξιν διὰ τὴν διάσκεψιν ταύτην, ὡς καὶ τὸν προσωρινὸν ἐσωτερικὸν κανονισμὸν αὐτῆς.

«ε) (ι) Νὰ προσκαλέσῃ, ἵνα μετάσχουν εἰς τὴν διάσκεψιν ἅπαντα τὰ Κράτη – Μέλη τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἢ ἑνὸς εἰδικοῦ ὀργανισμοῦ.

«(ιι) Νὰ παρακαλέσῃ τὰς κυβερνήσεις τῶν Κρατῶν, ἅτινα προσεκλήθησαν εἰς τὴν διάσκεψιν, ὅπως παράσχουν εἰς τοὺς ἐκπροσώπους των πλήρη ἐξουσιοδότησιν πρὸς ὑπογραφήν, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἐπικυρώσεως, τῶν συμβάσεων, αἵτινες δυνατὸν νὰ συναφθοῦν κατὰ τὴν διάσκεψιν.

«στ) Νὰ καλέσῃ, ὡς θέλει κρίνει ὀρθόν, τοὺς εἰδικοὺς ὀργανισμούς, ὡς καὶ τοὺς διεθνεῖς τοιούτους ἐπὶ τοῦ πεδίου τούτου, ὅπως ἀποστείλουν παρατηρητὰς εἰς τὴν διάσκεψιν ταύτην.

«ζ) Νὰ καλέσῃ τὰ ἐδάφη, ἅτινα δὲν τυγχάνουν πλήρως ὑπεύθυνα ὡς πρὸς τὰς ἐξωτερικὰς αὐτῶν σχέσεις, ἀλλ' εἶναι αὐτόνομα ἐντὸς τῶν πεδίων τῶν καλυπτομένων ὑπὸ τῶν ὅρων τῆς ἐντολῆς τῆς διασκέψεως, ὅπως μετάσχουν εἰς τὴν διάσκεψιν ἄνευ δικαιώματος ψήφου.

«η) Νὰ ὁρίσῃ ἕνα Γραμματέα τῆς διασκέψεως καὶ ἐφοδιάσῃ ταύτην διὰ τοῦ ἀπαιτουμένου προσωπικοῦ γραμματείας καὶ τῶν ἀναγκαιουσῶν ὑπηρεσιῶν».

2. Συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ σημείου (ι) τοῦ ἐδαφίου ε τῆς πρώτης παραγράφου τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, τὰ ἀκόλουθα Κράτη ἐκλήθησαν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ὅπως μετάσχουν εἰς τὴν διάσκεψιν :

Ἀφγανιστάν, Ἀλβανία, Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία τῆς Γερμανίας, Σαουδικὴ Ἀραβία, Ἀργεντινή, Αὐστραλία, Αὐστρία, Βέλγιον, Σοβιετικὴ Σοσιαλιστικὴ Δημοκρατία τῆς Λευκορρωσίας, Βιρμανία, Βολιβία, Βραζιλία, Βουλγαρία, Καμπότζη, Καναδᾶς, Κεϋλάνη, Χιλή, Κίνα, Κολομβία, Δημοκρατία τῆς Κορέας, Κόστα – Ρίκα, Κούβα, Δανία Αἴγυπτος, Ἰσημερινός, Ἱσπανία, Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς, Αἰθιοπία, Φιλλανδία, Γαλλία, Ἑλλάς, Γουατεμάλα, Ἀϊτή, Ὀνδούρα, Οὐγγαρία, Ἰνδίαι, Ἰνδονησία, Ἰράκ, Ἰράν, Ἰρλανδία, Ἰσλανδία, Ἰσραήλ, Ἰταλία, Ἰαπωνία Χασεμιτικὸν Βασίλειον τῆς Ἰορδανίας, Λάος, Λίβανος, Λιβερία, Λιβύη, Λουξεμβοῦργον, Μεξικὸν, Μονακό, Νεπάλ, Νικαράγουα, Νορβηγία, Νέα Ζηλανδία, Πακιστάν, Παναμᾶς, Παραγουάη, Κάτω Χῶραι, Περοῦ, Φιλιππῖναι, Πολωνία, Πορτογαλία, Δομινικανικὴ Δημοκρατία, Ρουμανία, Ἡνωμένον Βασίλειον τῆς Μεγ. Βρεταννίας καὶ τῆς Βορείου Ἰρλανδίας, Ἅγιος Μαρῖνος, Σαλβατόρ, Σουηδία, Ἑλβετία, Συρία, Τσεχοσλοβακία, Ταϋλάνδη, Τουρκία, Σοβιετικὴ Σοσιαλιστικὴ Δημοκρατία τῆς Οὐκρανίας. Ἕνωσις Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν, Νοτιο – Ἀφρικανικὴ Ἕνωσις, Οὐρουγουάη, Πόλις τοῦ Βατικανοῦ, Βενεζουέλα, Βιετ – Νάμ, Ὑεμένη, Γιουγκοσλαβία.

3. Ἡ Διάσκεψις τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἐπὶ τῶν τελωνειακῶν διατυπώσεων τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὴν προσωρινὴν εἰσαγωγὴν τουριστικῶν ὀχημάτων καὶ τὸν Τουρισμόν, συνεκλήθη ἐν τῇ Ἕδρᾳ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἀπὸ 11 Μαΐου ἕως 4 Ἰουνίου 1954.

4. Αἱ Κυβερνήσεις τῶν κάτωθι Κρατῶν ἐξεπροσωπήθησαν εἰς τὴν Διάσκεψιν δι' ἐκπροσώπων :

Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας, Ἀργεντινῆς, Αὐστραλίας, Αὐστρίας, Βελγίου, Βιρμανίας, Βολιβίας, Καμπότζης, Καναδᾶ, Κεϋλάνης, Χιλῆς, Κίνας, Κολομβίας, Κόστα – Ρίκα, Κούβας, Αἰγύπτου, Ἰσημερινοῦ, Ἱσπανίας, Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, Γαλλίας, Γουατεμάλας, Ἀϊτῆς, Ὀνδούρας, Ἰνδιῶν, Ἰράν, Ἰσραήλ, Ἰταλίας, Ἰαπωνίας, Χάσεμιτικοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας, Λιβάνου, Λουξεμβούργου, Μεξικοῦ, Μονακό, Παναμᾶ, Κάτω – Χωρῶν, Περοῦ, Φιλιππίνων, Πορτογαλίας, Δομινικανικῆς Δημοκρατίας, Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγ. Βρετανίας καὶ τῆς Βορ. Ἰρλανδίας, Ἁγίου Μαρίνου, Σουηδίας, Ἑλβετίας, Συρίας, Οὐραγουάης, Πόλεως τοῦ Βατικανοῦ, Γιουγκοσλαυΐας.

Αἱ Κυβερνήσεις τῶν κάτωθι Κρατῶν ἐξεπροσωπήθησαν εἰς τὴν Διάσκεψιν διὰ παρατηρητῶν :

Βραζιλίας, Δανίας, Φιλλανδίας, Ἑλλάδος, Οὐγγαρίας' Ἰράκ, Ταϋλάνδης, Τουρκίας.

Οἱ κάτωθι Ὀργανισμοὶ ἐξεπροσωπήθησαν εἰς τὴν Διάσκεψιν :

Α. – Εἰδικοὶ Ὀργανισμοί :

Ὀργάνωσις τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν, τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν μόρφωσιν.

Β. Ἕτεροι Διακυβερνητικοὶ Ὀργανισμοί :

Συμβούλιον Τελωνειακῆς Συνεργασίας,
Ὀργανισμὸς τῶν Ἀμερικανικῶν Κρατῶν,
Εὐρωπαϊκὸς Ὀργανισμὸς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας.

Γ. Ὀργανισμοὶ μὴ κυβερνητικοί, συμβουλευτικοί, παρὰ τῷ Οἰκονομικῷ καὶ Κοινωνικῷ Συμβουλίῳ :

Α' Κατηγορία :
Διεθνὲς Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον.
Β' Κατηγορία :
Διαμερικανικὴ Ὁμοσπονδία Αὐτοκινητιστικῶν Λεσχῶν,
Διεθνὴς Ὁμοσπονδία Αὐτοκινήτου,
Διεθνὴς Σύνδεσμος Τουρισμοῦ,
Διεθνὴς Ἑταιρεία Ἀεροπορικῶν Μεταφορῶν,
Διεθνὴς Ὁδικὴ Ὁμοσπονδία,
Διεθνὴς Ἕνωσις Ἐπισήμων Τουριστικῶν Ὀργανισμῶν.

Δ. Ἕτεροι Ὀργανισμοὶ μὴ κυβερνητικοί :
Τουριστικὴ Ἑταιρεία Καραϊβικῆς.

5. Συμφώνως τοῖς ἄρθροις 52, 54 καὶ 55 τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ, τοῦ υἱοθετηθέντος ὑπὸ τῆς Διασκέψεως, οἱ παρατηρηταὶ καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν προμνησθέντων ὀργανισμῶν μετέσχον τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως ἄνευ δικαιώματος ψήφου.

6. Ἡ Διάσκεψις ἐξέλεξεν, τὸν κ. Philippe de Seynes (Γαλλία) ὡς Πρόεδρον, τὸν κ. A S. Lall ('Ινδίαι) ὡς πρῶτον Ἀντιπρόεδρον καὶ τὸν κ. Orencio Nodarse (**Κούβα**) ὡς δεύτερον Ἀντιπρόεδρον.

7. Ἡ Διάσκεψις συνέστησεν μίαν Ἐπιτροπὴν ἐλέγχου τῶν διαπιστευτηρίων, ἥτις ἐξέλεξεν τὸν κ. H. Scheltema (Κάτω – Χῶραι) ὡς Πρόεδρον καὶ δύο Ὁμάδας Ἐργασίας, αἵτινες ἐξέλεξαν τοὺς κ.κ. Franz Luethi (Ἑλβετία) καὶ Charles Hopchet (Βέλγιον) ὡς Προέδρους ἀντιστοίχως.

Συνεστήθη ὁμοίως μία Νομικὴ Ἐπιτροπή· αὕτη ἐξέλεξεν τὸν κ. G.De. Sydow (Σουηδία) ὡς Πρόεδρον.

8. Ἡ Ι Ὁμὰς Ἐργασίας υἱοθέτησεν ὡς βάσιν τῶν συζητήσεών της τὰς διατάξεις τοῦ σχεδίου τῆς διεθνοῦς τελωνειακῆς συμβάσεως ἐπὶ τοῦ τουρισμοῦ, ἣν ἐπεξειργάσθη ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν Εὐρώπην, ἐν σχέσει πρὸς τὰς τελωνειακὰς διατυπώσεις διὰ τὴν προσωρινὴν εἰσαγωγὴν ὀχημάτων περιηγήσεως.

Ἡ Η Ὁμὰς Ἐργασίας υἱοθέτησεν ὡς βάσιν τῶν συζητήσεών της τὸ σχέδιον τῆς συμβάσεως ἐπὶ τῶν παρεχομένων εἰς τοὺς περιηγητὰς παραχωρήσεων καὶ διευκολύνσεων, ἣν ἐπεξειργάσθη ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις καὶ ἥτις ἐβασίσθη, μερικῶς, ἐπὶ τοῦ εἰρημένου σχεδίου Συμβάσεως τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν Εὐρώπην, μνημονευομένης ἀνωτέρω.

9. Αἱ συζητήσεις τῆς Διασκέψεως περιέχονται εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν Ὁμάδων Ἐργασίας, ὡς καὶ εἰς τὰ τοιαῦτα τῶν Ὁλομελειῶν αὐτῆς.

10. Ἡ Διάσκεψις υἱοθέτησεν καὶ ἤνοιξεν πρὸς ὑπογραφὴν τὰ ἀκόλουθα ὄργανα :

— Μίαν Σύμβασιν, ἀφορῶσαν εἰς τὰς Τελωνειακὰς Διευκολύνσεις διὰ τὸν Τουρισμόν,

— Ἓν πρόσθετον Πρωτόκολλον εἰς τὴν Σύμβασιν τὴν ἀφορῶσαν εἰς τὰς τελωνειακὰς διευκολύνσεις διὰ τὸν Τουρισμόν, ἐν σχέσει πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν τουριστικῶν ἐντύπων καὶ ὑλικοῦ, καί,

— Μίαν Σύμβασιν, ἀφορῶσαν εἰς τὴν προσωρινὴν εἰσαγωγὴν ἰδιωτικῶν αὐτοκινήτων ὀχημάτων.

11. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν της, ἡ Διάσκεψις προῆλθεν εἰς ὡρισμένας ἑτέρας ἀποφάσεις, συστάσεις καὶ δηλώσεις, αἵτινες καταχωροῦνται κατωτέρω :

1. Ἐν σχέσει πρὸς τὴν Σύμβασιν ἐπὶ τῶν τελωνειακῶν διευκολύνσεων διὰ τὸν τουρισμόν, τὸ πρόσθετον Πρωτόκολλον εἰς τὴν Σύμβασιν ἐπὶ τῶν τελωνειακῶν διευκολύνσεων διὰ τὸν τουρισμόν, ἀφορῶν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τουριστικῶν διαφημιστικῶν ἐντύπων καὶ ὑλικοῦ καὶ τὴν τελωνειακὴν Σύμβασιν περὶ προσωρινῆς εἰσαγωγῆς ἰδιωτικῶν αὐτοκινήτων ὀχημάτων ὅτι :

α) Αἱ διατάξεις τῶν ὀργάνων τούτων καθορίζουν τὰς ἐλαχίστας διευκολύνσεις, αἵτινες τυχγάνουν κατώτεραι ἐκείνων τὰς ὁποίας παρέχει εἷς μέγας ἀριθμὸς συμβαλλομένων Κρατῶν

Τὰ συμβαλλόμενα Κράτη θὰ καταβάλλουν προσπαθείας αὐξήσεως τῶν παραχωρουμένων σήμερον ὑπ' αὐτῶν διευκολύνσεων.

β) Τὰ συμβαλλόμενα Κράτη ἐπιφυλάσσουν ἑαυτοῖς τὸ δικαίωμα παραχωρήσεως τῶν αὐτῶν πλεονεκτημάτων καὶ εἰς πρόσωπα διαμένοντα εἰς μὴ συμβαλλόμενα Κράτη.

γ) Νοεῖται, ὅτι ἡ παραχώρησις τῆ ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς δὲν ἀποκλείει τὴν εἴσπραξιν μικρῶν ἐπιβαρύνσεων ὑπὸ μορφὴν στατιστικῶν τελῶν.

II. Ἐν σχέσει πρὸς τὴν Σύμβασιν ἐπὶ τῶν τελωνειακῶν διευκολύνσεων διὰ τὸν τουρισμόν :

α) Τὰ συμβαλλόμενα Κράτη θὰ προσπαθήσουν νὰ λάβουν ἅπαντα τὰ ἀπαραίτητα μέτρα, ἵνα ἐνημερώνουν τοὺς περιηγητάς δι' ὅλων τῶν ἐνδεδειγμένων μέσων (φυλλαδίων, τοιχοκολλήσεων, ἀνακοινώσεων, μεγαφώνων εἰς τοὺ σταθμοὺς κ.λ.π.) ἐπὶ τῶν κανονισμῶν πρὸς τοὺς ὁποίους δέον οὗτοι νὰ συμμορφῶνται, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν παραχωρήσεων εἰς τὰς ἀντιστοίχους ἐπικρατείας των διευκολύνσεων.

β) Τὰ συμβαλλόμενα Κράτη θὰ προσπαθήσουν ν' ἀποφεύγουν νὰ ζητοῦν γραπτὰς δηλώσεις διὰ τὰ εἴδη ἢ τὰ προϊόντα τὰ καθοριζόμενα ὑπὸ τῆς Συμβάσεως.

γ) (ι) Ἀποδοχὴ ἐπιφυλάξεως γενομένης ὑπὸ τῆς Αἰγύπτου, ἐπὶ τῆς Συμβάσεως τῆς ἀφορώσης εἰς τὰς τελωνειακὰς διευκολύνσεις διὰ τὸν τουρισμόν, ἐχούσης ὡς ἑξῆς :

«Ἡ Ἀντιπροσωπεία τῆς Αἰγύπτου ἐπιφυλάσσει τὸ δικαίωμα τῆς Κυβερνήσεώς της διὰ τὴν ἀναστολὴν τῆς παραχωρήσεως τῶν ὑπὸ τῆς Συμβάσεως καθοριζομένων πλεονεκτημάτων, ἀφορώντων εἰς τὰς τελωνειακὰς διευκολύνσεις διὰ τὸν τουρισμόν, ἐπὶ οἱουδήποτε προσώπου, ὅπερ ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἐπισκέψεώς του ὡς περιηγητοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, ἀναλαμβάνει ἀμειβομένην ἢ μὴ ὑπηρεσίαν».

(ιι) Ἀποδοχὴ ἐπιφυλάξεως, γενομένης ὑπὸ τῆς Γουατεμάλας ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἄρθρα 1 καὶ 19 τῆς Συμβάσεως τῆς ἀφορώσης εἰς τὰς τελωνειακὰς διευκολύνσεις διὰ τὸν τουρισμόν, ἐχούσης ὡς ἑξῆς :

«Ἡ Κυβέρνησις τῆς Γουατεμάλας ἐπιφυλάσσει ἑαυτῇ τὸ δικαίωμα :

1) Νὰ μὴ θεωρηθῇ ὡς περιηγητὰς τὰ πρόσωπα, ἅτινα εἰσέρχονται εἰς τὴν χώραν δι' ἐργασίαν, ὡς καθορίζεται ἐν ἄρθρῳ 1.

2) Νὰ μὴ ἀποδεχθῇ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 19 ὡς πρὸς τὰ ἐδάφη, ἡ κατάστασις τῶν ὁποίων ἀποτελεῖ ἀντικείμενον ἀμφισβητήσεως καὶ τὰ ὁποῖα τελοῦν de facto ὑπὸ τὴν διοίκησιν ἑνὸς ἑτέρου Κράτους».

(ιιι) Ἀποδοχὴ ἐπιφυλάξεως, γενομένης ὑπὸ τῆς Ἀϊτῆς ἐπὶ τῆς Συμβάσεως τῆς ἀφορώσης εἰς τὰ τελωνειακὰς διευκολύνσεις διὰ τὸν τουρισμόν, ἐχούσης ὡς ἑξῆς :

«Ἡ Ἀντιπροσωπεία τῆς Ἀϊτῆς ἐπιφυλάσσει τὸ δικαίωμα τῆς Κυβερνήσεώς της διὰ τὴν ἀναστολὴν παραχωρήσεως τῶν πλεονεκτημάτων, τῶν καθοριζομένων ὑπὸ τῆς Συμβάσεως τῆς ἀφορώσης εἰς τὰς τελωνειακὰς διευκολύνσεις διὰ τὸν τουρισμόν, ἐπὶ οἱουδήποτε προσώπου, ὅπερ ἐπισκεπτόμενοι τὴν Ἀϊτὴν ὡς περιηγητής, ἀποδέχεται ἀμειβομένην ἐργασίαν ἢ ἑτέραν ἐπικερδῆ ἀπασχόλησιν».

(ιν) Ἀποδοχὴ ἐπιφυλάξεως, γενομένης ὑπὸ τοῦ Λιβάνου ἐπὶ τῆς Συμβάσεως τῆς ἀφορώσης εἰς τὰς τελωνειακὰς διευκολύνσεις διὰ τὸν τουρισμόν, ἐχούσης ὡς ἑξῆς :

«Ἡ Ἀντιπροσωπεία τοῦ Λιβάνου ἐπιφυλάσσει ἑαυτῇ τὸ δικαίωμα τῆς ἀνακλήσεως παραχωρήσεως τῶν πλεονεκτημάτων, τῶν καθοριζομένων ὑπὸ τῆς Συμβάσεως τῆς ἀφορώσης εἰς τὰς τελωνειακὰς διευκολύνσεις διὰ τὸν τουρισμόν, ἐπὶ οἱουδήποτε προσώπου, ὅπερ ἐπισκεπτόμενον τὸν Λίβανον ὡς περιηγητής, ἀναλαμβάνει ἀμειβομένην ἐργασίαν ἢ ἑτέραν ἐπικερδῆ ἀπασχόλησιν».

(ν) Ἀποδοχὴ ἐπιφυλάξεως, γενομένης ὑπὸ τῆς Σουηδίας, ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἄρθρον 3 τῆς Συμβάσεως τῆς ἀφορώσης εἰς τὰς τελωνειακὰς διευκολύνσεις διὰ τὸν τουρισμόν, ἐχούσης ὡς ἑξῆς :

«Παρὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 3 ὅρους τῆς Συμβάσεως τῆς ἀφορώσης εἰς τὰς τελωνειακὰς διευκολύνσεις διὰ τὸν τουρισμόν, αἱ Σκανδιναυϊκαὶ χῶραι θὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐκδίδουν εἰδικοὺς κανόνας, ἐφαρμοζομένους ἐπὶ προσώπων κατοικούντων εἰς τὰς χώρας ταύτας».

III. Ἐν σχέσει πρὸς τὸ πρόσθετον Πρωτόκολλον εἰς τὴν Σύμβασιν ἐπὶ τῶν τελωνειακῶν διευκολύνσεων διὰ τὸν τουρισμόν, ἀφορῶν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τουριστικῶν ἐντύπων καὶ ὑλικοῦ :

α) Ἡ Διάσκεψις διεπίστωσεν, ὅτι δύο συμφωνίαι ἔχουν ἤδη συναφθῇ, καλύπτουσαι παρόμοια θέματα, εἰδικῶς δὲ ἡ Συμφωνία περὶ εἰσαγωγῆς ἐκπαιδευτικοῦ, ἐπιστημονικοῦ καὶ μορφωτικοῦ ὑλικοῦ, υἱοθετηθεῖσα ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν, τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν μόρφωσιν, ἥτις ἤρξατο ἰσχύουσα ἀπὸ 21ης Μαΐου 1952 καὶ ἡ διεθνὴς Σύμβασις διευκολύνσεως τῆς εἰσαγωγῆς ἐμπορικῶν δειγμάτων καὶ διαφημιστικοῦ ὑλικοῦ, συναφθεῖσα ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ ὑπογραφεῖσα ἐν Γενεύῃ τὴν 7ην Νοεμβρίου 1952.

β) Ἀποδοχὴ ἐπιφυλάξεως, γενομένης ὑπὸ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας, ὡς πρὸς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ προσθέτου Πρωτοκόλλου εἰς τὴν Σύμβασιν ἐπὶ τῶν τελωνειακῶν διευκολύνσεων διὰ τὸν τουρισμόν, σχετικῶς μὲ τὴν εἰσαγωγὴν τουριστικῶν ἐντύπων καὶ ὑλικοῦ, ἐχούσης ὡς ἑξῆς :

«Τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον δὲν θὰ δεσμεύηται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ προσθέτου Πρωτοκόλλου, καθ' ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς ἁπλαισιώτους φωτογραφίας καὶ φωτογραφικὰς μεγεθύνσεις, ἀλλ' ἀναλαμβάνει νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν προσωρινὴν εἰσαγωγήν, ἐλευθέρων δασμῶν καὶ φόρων, τῶν εἰδῶν τούτων, ὑπὸ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 3 καθοριζομένους ὅρους».

. . . . . .

12. Ἡ Διάσκεψις ἔλαβεν ὑπὸ σημείωσιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου V τῆς Συμφωνίας τῆς ἀφορώσης εἰς τὴν προσωρινὴν ἐφαρμογὴν τῶν σχεδίων διεθνῶν τελωνειακῶν Συμβάσεων διὰ τὸν τουρισμόν, τὰ ἐμπορικὰ αὐτοκίνητα ὀχήματα καὶ τὰς διεθνεῖς μεταφορὰς ἐμπορευμάτων ὁδικῶς, γενομένης ἐν Γενεύῃ τὴν 16ην Ἰουνίου 1949, οὗτινος τὸ περιεχόμενον ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν θέλουν συναφθῇ αἱ παγκόσμιοι συμβάσεις, αἱ ἀναφερόμεναι ἐν τῇ δευτέρᾳ παραγράφῳ τοῦ προοιμίου, καὶ ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ἰσχύος των, πᾶσα Κυβέρνησις μετέχουσα εἰς τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν καὶ ἡ ὁποία θέλει μετάσχει εἰς μίαν ἑτέραν τῶν Συμβάσεων τούτων, θὰ θεωρῆται IPSO FACTO ὅτι κατήγγειλε τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ σχέδιον ἢ τὰ σχέδια τῶν συμβάσεων τῶν ἀντιστοιχούντων εἰς τὴν σύμβασιν ἢ τὰς συμβάσεις, εἰς ἃς αὕτη θὰ μετάσχῃ.

13. Τὸ πρωτότυπον τῆς παρούσης Τελικῆς Πράξεως θέλει κατατεθῇ παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ὅστις θέλει ἀποστείλει ἀντίγραφα ταύτης εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν προσκληθέντων νὰ μετάσχουν εἰς τὴν Διάσκεψιν Κρατῶν.

— Εἰς πίστωσιν τῆς παρούσης, οἱ ὑπογεγραμμένοι ἀντιπρόσωποι καὶ παρατηρηταὶ ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Τελικὴν Πρᾶξιν ἐν τῇ ἕδρᾳ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ἐν Ν. Ὑόρκῃ, τὴν 4ην Ἰουνίου 1954, εἰς ἓν μόνον ἀντίτυπον εἰς τὴν Ἀγγλικήν, Γαλλικὴν καὶ Ἱσπανικήν, γλῶσσαν ἑκάστου κειμένου ὄντος ἐξ ἴσου αὐθεντικοῦ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς καλεῖται νὰ προετοιμάσῃ μίαν ἐπίσημον μετάφρασιν τῆς παρούσης Τελικῆς Πράξεως εἰς τὴν Κινεζικὴν καὶ Ρωσικὴν γλῶσσαν καὶ νὰ προσθέσῃ τὸ κινεζικὸν καὶ ρωσικὸν κείμενον εἰς τὸ ἀγγλικόν, γαλλικὸν καὶ ἱσπανικὸν κείμενον, κατὰ τὴν διανομὴν τῶν κεκυρωμένων ἀντιγράφων αὐτῆς εἰς τὰ κράτη, συμφώνως τῇ ὡς ἄνω παραγράφῳ 13.

---

## ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ

(2)

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 8/1973 Ν. Δ/τος «περὶ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ» δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 124/73 Φ.Ε.Κ. (τ. Α'), ἐπιφέρονται αἱ ἀκόλουθοι διορθώσεις ἡμαρτημένων :

1. Εἰς τὸν τίτλον τοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος **τὰ πρὸ τῆς λήξεως** «Γενικοῦ» τεθέντα εἰσαγωγικά, **τίθενται πρὸ τῆς προθέσεως** «περί».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 4 παρ. 8 περίπτ. β, **στίχον τρίτον**, ἡ λέξις «προβάλλουσι» **διορθοῦται εἰς «προβάλλουσαι»**.

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 18, παρ. 2, περίπτ. Ε', στοιχ. γ', στίχον τέταρτον, τὸ διαζευτικὸν «ἢ» διορθοῦται εἰς «ἡ».

4. Εἰς τὸ ἄρθρον 22, παρ. 5, **ἐδάφ. δεύτερον**, στίχον δεύτερον, ἡ πρόθεσις «ἀπὸ» διορθοῦται εἰς «ὑπό».

5. Εἰς τὸ ἄρθρον 24, παρ. 5, στίχον τέταρτον, ἡ πρόθεσις «εν» διορθοῦται εἰς «ἐκ».

6. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 24, παρ. 19, στίχον τρίτον, ἡ λέξις «μικρότερα» διορθοῦται εἰς «μικροτέρα».

7. Εἰς τὸ ἄρθρον 25, περίπτ. Β', στοιχ. ε, μετὰ τὸν ἀριθμὸν «19,30» προστίθεται ἡ λέξις «μέτρα».

8. Εἰς τὸ ἄρθρον 35, παρ. 5, περίπτ. α', στίχον τρίτον, μετὰ τὰς λέξεις «τοῦ ὕψους τῶν» προστίθεται ἡ λέξις «οἰκοδομῶν».

9. Ἐκ τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 10, στίχου δεκάτου, διαγράφονται αἱ λέξεις «ποσοστοῦ καλύψεως καί».

10. Εἰς τὸ ἄρθρον 39 παρ. 1, α) ἐκ τοῦ ἕκτου στίχου διαγράφεται τὸ ἄρθρον «ἡ» πρὸ τῆς λέξεως «ἐλαχίστη» καὶ β) ἐκ τοῦ δωδεκάτου στίχου διαγράφεται τὸ ἄρθρον «τὸ» πρὸ τῆς λέξεως «ἀπαιτούμενον».

11. Εἰς τὸ ἄρθρον 39 παρ. 2, στίχον τέταρτον, διορθοῦται ἡ λέξις «προβλέποντα» εἰς «προσβλέποντα».

12. Εἰς τὸ ἄρθρον 40 παρ. 1, στίχον 5ον, ἡ λέξις «ἐφαρμάζεται», διορθοῦται εἰς «ἐφαρμόζεται».

13. Εἰς τὸ ἄρθρον 63 παρ. 2, ἐδάφ δεύτερον, στίχον τρίτον, μετὰ τὸ στοιχεῖον «Υ» τίθεται τὸ ἄρθρον «τό».

14. Εἰς τὸ ἄρθρον 77 παρ. 2, στίχον τρίτον, ἡ λέξις «οἰκοδομησίμου» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς «οἰκοδομικοῦ».

15. Εἰς τὸ ἄρθρον 78 παρ. 30, στίχον ἕβδομον, ἡ λέξις «βάθος» διορθοῦται εἰς «βάθους».

16. Εἰς τὸ ἄρθρον 80 παρ. 5, ἕκτον στίχον, μετὰ τὴν λέξιν «χώρων» τίθεται σημεῖον στίξεως «,».

17. Εἰς τὸ ἄρθρον 83 α) ἡ ἐν τῇ παρ. 1, στίχον ἕκτον λέξις «παντὸς» διορθοῦται εἰς «πάντως» καὶ β) ἡ ἐν τῇ παρ. 7, στίχον ἕκτον λέξις «κοινοχρήσεων» διορθοῦται εἰς «κοινοχρήστων».

18. Εἰς τὸ ἄρθρον 84 παρ. 7 περίπτ. στ', α) ἡ ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ λέξις «ἰσόδων» διορθοῦται εἰς «ἐσόδων» καὶ β) ἡ ἐν τῷ τρίτῳ στίχῳ λέξις «διατάξεις» διορθοῦται εἰς «διαστάσεις».

19. Εἰς τὸν ὑπότιτλον τοῦ ἄρθρου 86 καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ δευτέρου στίχου τὸ ἄρθρον «τῶν» ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ συμπλεκτικοῦ συνδέσμου «καί».

20. Εἰς τὸ ἄρθρον 95 παρ. 1, στίχον ἕβδομον, ἡ λέξις «διεύθυνσις» διορθοῦται εἰς «διευθέτησιν».

21. Εἰς τὸ ἄρθρον 101 παρ. 1, στίχον τρίτον, ἡ λέξις «προκειμένου» διορθοῦται εἰς «πρόκειται».

22. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 101 παρ. 6, στίχον ἔνατον, ἡ λέξις «ἰσχύος» διορθοῦται εἰς «ἰσχύοντος».

23. Εἰς τὸ ἄρθρον 102, παρ. 2, στίχον τρίτον, ἡ λέξις «αὐτῷ» διορθοῦται εἰς «αὖτη».

24. Εἰς τὸ ἄρθρον 102, παρ. 3, στίχους τρίτον καὶ τέταρτον, διαγράφεται ἡ φράσις «ἀπὸ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων».

25. Εἰς τὸ ἄρθρον 103, παρ. 1, στίχον τέταρτον, ἡ λέξις «θερμικοῦ» διορθοῦται εἰς «θερμοῦ».

26. Εἰς τὸ ἄρθρον 115, πίναξ 11 καὶ εἰς τὴν μόνην ἔνδειξιν αὐτοῦ, προστίθεται ὁ ἐλλείπων ἀριθμὸς «62» εἰς τὴν στήλην τῶν DB.

(Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου)

(3)

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 88/1973 Προεδρικὸν Διάταγμα «περὶ καθορισμοῦ συντελεστῶν ἀποσβέσεων», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 153 τῆς 23 Ἰουλίου 1973 φύλλον τοῦ Α' τεύχους τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιφέρονται αἱ ἀκόλουθοι διορθώσεις:

1. Εἰς τὸν πέμπτον στίχον τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 1, ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφεῖσα λέξις «ἰσχύουσας» διορθοῦται εἰς τὸ ὀρθὸν «ἰσχυούσας».

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς περιπτώσεως α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2, ἀντὶ τελείας τίθεται κόμμα.

3. Εἰς τὸ τέλος τῆς περιπτώσεως α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3, τὸ ποσοστὸν 12% τίθεται ἐντὸς παρενθέσεως.

4. Εἰς τὸν πρῶτον στίχον τῆς περιπτώσεως δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφεῖσα λέξις «(DISEL»)» διορθοῦται εἰς τὸ ὀρθὸν «(DIESEL)».

5. Εἰς τὸν πρῶτον στίχον τῆς περιπτώσεως η' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφεῖσα λέξις «τάξεως» διορθοῦται εἰς τὸ ὀρθὸν «τάσεως».

6. Εἰς τὸ τέλος τῆς περιπτώσεως δ' τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 3, τὸ ποσοστὸν 15% τίθεται ἐντὸς παρενθέσεως.

7. Εἰς τὸν πρῶτον στίχον τῆς περιπτώσεως β' τῆς παραγράφου 9 τοῦ ἄρθρου 3, ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφεῖσα λέξις «φυαλῶν» διορθοῦται εἰς τὸ ὀρθὸν «φιαλῶν».

8. Εἰς τὸ τέλος τῆς περιπτώσεως α' τοῦ ἄρθρου 10 τὸ ποσοστὸν 30% τίθεται ἐντὸς παρενθέσεως.

9. Εἰς τὸν ἕβδομον στίχον τῆς περιπτώσεως α' τοῦ ἄρθρου 11 μεταξὺ τῶν λέξεων αὐτοδετικῶν καὶ χαρτοσυλλεκτοδεματικῶν τίθεται κόμμα.

10. Εἰς τὸ τέλλος τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 12, ἀντὶ τοῦ ἀναγραφέντος «ἀπὶ τῆς ἀξίας τῆς ταινίας» τίθεται τὸ ὀρθὸν «ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς ταινίας».

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν)

# Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

## ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτησία συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1973 ὡς κάτωθι:

### Α.' ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

| | | |
|---|---|---|
| 1. Διὰ τὸ Τεῦχος Α' | Δραχ. | 400 |
| 2. » » » Β' | » | 400 |
| 3. » » » Γ' | » | 300 |
| 4. » » » Δ' | » | 700 |
| 5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λ.π. | » | 300 |
| 6. » » Παράρτημα | » | 200 |
| 7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λ.π. | » | 1.500 |
| 8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας | » | 200 |
| 9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία | » | 3.500 |

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

| | | |
|---|---|---|
| 1. Διὰ τὸ Τεῦχος Α' | Δραχ. | 20 |
| 2. » » » Β' | » | 20 |
| 3. » » » Γ' | » | 15 |
| 4. » » » Δ' | » | 35 |
| 5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π. | » | 15 |
| 6. » » Παράρτημα | » | 10 |
| 7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν | » | 75 |
| 8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας | » | 10 |
| 9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη | » | 175 |

### Β.' ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἕκαστον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 ἕως 40 σελ. δραχ. 5, ἀπὸ 41 ἕως 80 σελ. δραχ. 10, ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως ἑκάστου φύλλου προσαυξάνεται κατὰ δραχ. 10 ἀνὰ 80 σελίδας.

### Γ.' ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

**Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:**

**Α.' Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν**

| | | |
|---|---|---|
| 1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων | Δραχ. | 200 |
| 2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν | » | 5.000 |
| 3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν | » | 1.000 |
| 4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰς συνελεύσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, ὡς καὶ τῶν ἀνακοινώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν | » | 500 |
| 5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939. | » | 100 |
| 6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν. | » | 2.000 |
| 7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν | » | 500 |
| 8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν | » | 300 |
| 9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων | » | 2.000 |
| 10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70 | » | 1.000 |
| 11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν | » | 5.000 |
| 12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67 | Δραχ. | 500 |
| 13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/1967 | » | 500 |

**Β.' Δημοσιεύματα Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης**

| | | |
|---|---|---|
| 1. Τῶν καταστατικῶν | Δραχ. | 500 |
| 2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν | » | 200 |
| 3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων | » | 100 |
| 4. Τῶν ἰσολογισμῶν | » | 500 |
| 5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων | » | 500 |

**Γ.' Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν – Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων**

| | | |
|---|---|---|
| 1. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν– Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων | » | 500 |
| 2. Τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν Ἀλληλασφαλιστικῶν Συν/σμῶν – Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων **ὡς καὶ τῶν Φιλανθρωπικῶν Σωματείων** | » | 500 |

**ΙΙ. Εἰς τὸ Δ' Τεῦχος καὶ Παράρτημα**

| | | |
|---|---|---|
| 1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων | » | 200 |
| 2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως ἰαματικῶν ὑδάτων | » | 500 |

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὁρίσθη εἰς 5 %.

### Δ.' ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπερ, μερίμνῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα, ὅπερ ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὁριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (RONEO 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (RONEO 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστελλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστόν.

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ Ε.Τ.**

**Θ. ΚΩΣΤΟΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ**

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ